SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL POBLE CATALÀ

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremptа, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.233 — BARCELONA, DIMECRES, 19 ABRIL DE 1911 — UN NÚMERO, 5 CENTIMS

LA QÜESTIÓ AFRICANA

Jo no vull saber si les remors que han corregut aquests dies sobre possibilitat de una nova campanya al Marroc són un cas nou d'aquell sistema polític qui consisteix en desviar de les coses perilloses pera el govern l'atenció pública. No sé si contra el debat Ferrer s'ha volgut remoure l'ánima belicosa del vell espanyolisme, com va fer O'Donnell en 1859 pera allunyar uns anys la Revolució. Aquesta patrioteria barata, fals patriotisme, es, ja per costum, el mirallet qui serveix d'instrument a totes les artimanyes polítiques. Un dia en Lerroux l'aplica amb motiu dels negocis municipals de Barcelona; un altre dia l'aplica en Sol y Ortega davant l'Unió Republicana, contra el nostre ingrés en la Conjunció. No es extrany que l'apliqués en Canalejas, el Pons Pilat d'aquests dies, en la mateixa sessió final del debat Ferrer... Amb tot, hi ha un sarcasme massa violent en aquesta argucia de voler ofegar l'actualitat d'un error jurídic, encenent de bell nou la passió mateixa qui va provocarlo...

La prempsa ministerial, quan parla de la actitut dels republicans en lo relatiu a la guerra d'Africa, sol tenir aquesta réplica feta amb aires de suficiencia y superioritat: «Els republicans no coneixen la questió. Que se enterin.»

Vaig a contestar a tal observació.

Una empresa exterior, un expandiment més enllá de les fronteres naturals, una acció de conquesta, no té de ferse mai a costa d'un gravissim conflicte interior. Y una guerra al Marroc, empresa en les actuals condicions del reclutament espanyol, es una injusticia qui provocaria sempre la resistencia d'una gran part del país.

Anem a comptes. L'obligació constitucional de defensar la patria amb les armes no pot esser un concepte ilimitat. Els límits d'aquesta obligació són precisament «la patria». Cap nació moderna senyala el reclutament obligatori pera les expansions «colonials». El servei forsós es merament «territorial». Pera les guerres de les colonies, guerres quasi bé continues en els punts limítrofes amb pobles barbres o selvatges (com en l'Algeria la frontera sud-oranesa, per exemple), s'estableix l'exército colonial, exército sempre voluntari, y compost de llegions extrangeres o de contingents de tropes indígenes de les colonies. Quedem, doncs, en que «la guerra colonial se fa, naturalment, amb exército colonial».

En els moments de la setmana trágica, algún burgés, segur de no esser cridat a anar a la guerra, exclamava: «Aquests socialistes! Quan se tracta de guerres empreses al Marroc per Fransa, no protesten; y ara, perqué se tracta d'una guerra espanyola, ajuden an els socialistes d'Espanya en les seves protestes armades!» El burgés no sabia lo que's deia. En primer lloc, els socialistes francesos han protestat sempre contra les campanyes franceses d'intervenció en el Marroc. Y després, aquestes campanyes no han causat la mort ni d'un sol soldat francés no voluntari. Encara més: quasi totes les baixes foren de «goumiers» o de «spahis», es dir, de soldats musulmans al servei de Fransa; oficials y tot.

Encara es més greu la situació, tractantse d'Espanya. No solament s'ha volgut compendre el territori de les colonies en l'idea de patria, sinó que s'ha volgut aplicar a les guerres colonials la redempció a metálic, amb lo qual resultava que les guerres colonials, qui favoreixen els interessos exclusius de la riquesa, se nodrien amb contingent de pobres, pagant amb sang de plebs el negoci dels rics.

La situació social present es aquesta: hi ha una guerra interior latent, representada pel socialisme, guerra de castes, en la qual la casta qui no participa en la possessió del territori nacional lluita contra la casta dominadora, proprietaria y possessora d'ell, pera alcansar una coparticipació en el domini de la propria terra. Y bé: la casta dominant voldria no sols usar, pera la defensa del territori posseït, els brassos dels qui no'l posseeixen, sinó adquirir l'exclusiva dominació y possessió de nous territoris amb els mateixos brassos de esclau desposseit! — Aquesta es, neta y clara, l'exposició del nostre estat present.

Y cóm voldrien que no esclatés amb una revolta interior, análega a la retirada dels plebeus a l'Aventí, quan aquella injusta distribució social s'exacerba amb el perill personal d'una guerra tenebrosa? Y cóm voldrien que l'exemple de la darrera campanya s'oblidés, si els governants espanyols fossin abastament cecs pera oblidar la terrible complicació interior qui va resultarne?

Concretament: Es que la conquesta de tots els territoris del món, feta en profit exclusiu d'una casta, compensaria la sang d'un sol soldat de Vitigudino o de Belchite, y el dolor d'un sol fogar oblidat en l'estepa interior espanyola, verge encara de colonisació?

GABRIEL ALOMAR

Als nostres lectors

Preguem a tots que perdonin, sobre tot els de fóra de Barcelona, els defectes que hagin pogut trobar aquests dies en la distribució del nostre diari.

Desde'l dia 9 d'abril l'imprempta que abans servia pera "La Tribuna„ y EL POBLE CATALÁ, ha quedat pera nosaltres sols, havent tingut de adquirir y d'instalar, sense sospendre el servei, tres noves màquines de compondre "Typograph", amb cambi de totes les matrius.

Com hauran vist els nostres lectors la lletra surt més clara, l'impressió més bonica. El poguer disposar tot el dia de l'imprempta, ens permetrà servir millor als nostres abonats, però entre tant els hi preguem que perdonin si alguns correus no han sortit a l'hora.

De Madrid estant

La desfeta maurista

El corc s'ha ficat dins del partit conservador.

Les paraules amb que l'Azcárate va posar terme al seu darrer discurs resulten profétiques: «En La Cierva, home temible, es un perill com a governant y com que del perill ne fuig tothom que no hagi perdut l'enteniment, en La Cierva no tornará a governar. En Maura, si volgués, podria tornar al poder... peró en Maura no ho voldrá.»

Els conservadors reien escoltant la formidable condemna, reien, peró la professó anava per dins.

Al partit conservador hi ha gent jova, hi ha professionals de la política que per ambició o per necessitat no volen ni poden conformarse amb viure allunyats del poder indefinidament pera complaure l'orgull den La Cierva y la vanitat den Maura; al convencers aquesta gent de que en Maura y en La Cierva són un obstacle pera tornar a governar, ben prompte pensaran en la necessitat de rompre l'obstacle. Aquest convenciment el porten dins de l'ánima els elements joves del partit conservador.

Als círcols ont se reuneixen, se parla amb veu alta de prescindir den Maura en vista de que en Maura no ha tingut la valentia de llensar per la borda a l'insensat exministre de la Governació. La disidencia va prenent peu; del domini de les intencions surt plena de forsa pera invadir el terreny de la realitat.

Simpatisen amb aquest moviment en Dato, en Besada, en Sánchez Toca, els conservadors históríes y les joventuts del partit. En Dato sembla que no posa dificultats pera convertirse en capdill de la revolta; demá o demá passat, en un banquet que tracten de donarli els amics de Jaen, es probable que en Dato defineixi d'una manera clara la seva actitut, aixecant la bandera que pensen clavar a la capsalera del banc blau el dia de l'assalt definitiu.

Ajuden aquest moviment anticiervista, que en el fons es antimaurista, coneguts personatges de la famosa camarilla. Al palau d'Orient volen un partit conservador que sigui instrument de govern, no una caixa de trons ni una nuvolada de perills.

Y com que allí es ont han de resoldre'l plet en darrera instancia, heusaquí perqué'ls disidents tenen la campanya guanyada encara que arrosseguin com a quefe un home de condicions tan mitjanes com es el senyor Dato.

En Maura, que's dona perfecte compte de la realitat, deu patir molt aquests dies. No perqué li dolgui la retirada de la vida política, potser secretament desitjada; sinó per lo que's ressent el seu amor propri y el seu orgull. Y en La Cierva li falta conciencia pera patir d'esperit; fins potser l'afalagui l'idea de que ell es el causant del cataclisme; la seva vanitat d'home menut queda satisfeta amb la fama que de tirá y de gran inquisidor s'ha guanyat per dins y per fora d'Espanya y amb el fet d'arrossegar en la seva enfonsada la personalitat de don Antoni Maura.

Per un advocatet murcíá, ja es prou carrera la que ha fet el senyor La Cierva.

Ficarse dins d'un partit, arribar a esser la segona figura y al caure ensorrarho tot, conseguint que l'enterrin aparellat amb el quefe. Segurament que passaran cent anys abans de que per terres de Murcia surti un altre home que arribi tan lluny com el senyor La Cierva y Peñafiel.

C.

Carles Mani

Repentinament ha mort en aquesta ciutat el nostre bon amic el celebrat esculptor Carles Mani.

Aquest malhaurat artista del cisell, en la darrera Exposició Internacional d'Art va revelarse amb fort temperament, amb «Els degenerats», el gran agrupament esculptóric que, per la seva atrevidesa de concepció y per la seva factura ingenua y vigorosa, contraries als cánons artístics a l'ús, va donar lloc a l'admiració dels esperits ecléctics y a les més dures diatribes dels rutinaris.

D'ensá de molt temps que venia dedicant el seu talent en el temple en construcció de la Sagrada Familia, cridat per l'arquitecte Gaudí, el seu entusiasta protector y admirador.

El difunt era natural de Tarragona, y en les seves obres, com ja hem apuntat, havia imprés l'energia del seu temperament renyit amb els convencionalismes d'escola, fidel a les manifestacions reals de la naturalesa.

En el concurs de projectes darrerament celebrat a Tarragona pera erigir un monument als héroes del siti y defensa de aquella ciutat en l'any 1811, havia obtingut el segon premi.

Descansi en pau y rebi la seva desconsolada esposa y demés familia el nostre més sentit condol.

A REUS

EL PRIMER CONGRÉS REGIONAL D'ATENEUS
Y ASSOCIACIONS DE CULTURA

Reunió de les seccions

A dos quarts d'onze del diumenge comensaren a reunirse les seccions, havent arribat de Barcelona els senyors Valentí y Camps, Valentí y Vivó, Jaume Queraltó, Eladi Homs y altres.

La secció d'Estudis Económics presidida per don Josep Maria Tallada elegí secretari al senyor Cabré y vocals als senyors Martí, Recasens, Rocamora y Fábregas, aprovant per unanimitat el tema y conclusions del president respecte a «Els Ateneus obrers y la Economia social».

La secció d'Estudis Polítics se constituí baix la presidencia del senyor Layret, nomenant secretari a don Jaume Cabré y vocals als senyors Vilar, Kies, Cunillera y Martínez Gras. Unicament el senyor Layret desenrotllá el seu tema que fou aprovat per unanimitat junt amb les conclusions. Els altres dos temes que estaven anunciats no's desenrotllaren.

La de ciencies Físic-Químic-Naturals la presidí el senyor Fontseré, la ponencia y conclusions del qual a propósit de «Quines ciencies han de divulgar els Ateneus y medis práctics de ferho» foren aprovades per aclamació, igualment que les dels doctors Figuerola y Tarrats, «Estudi de la Naturalesa», y les del nostre bon amic Porta Pellicé, «Acció dels Ateneus en la vulgarisació». De aquesta secció ne fou secretari el senyor Caixés y vocals els senyors Rabot, Serradell y Crusat.

La secció de Llengues Naturals y Artificials fou la més concorreguda, veientshi en gran nombre els esperantistes. El senyor Pujulá y Vallés n'ocupá la presidencia, essent elegit secretari el senyor Dalmau y vocals els senyors Aiguadé, Romero, Felip, Clivilles y Riera. Les conclusions de la tercera ponencia del Sr. Pujulá y les dels senyors Dalmau y Aiguadé foren refoses en una de sola per anar encaminades a la mateixa finalitat. Les altres dues del senyor Pujulá y la del senyor Ferraté y Gili foren aprovades per aclamació.

Les seccions d'Excursionisme, Turisme, de Sport y Folk-lore, y la de Cartografia, Geologia, Arqueologia y Fotografia, acordaren refondres en una de sola que presidí el senyor Serradell, essentne secretari el senyor Ferraté, vispresident el senyor Arderiu y vocals els senyors Borrás y Piñó. Totes les ponencies foren aprovades per unanimitat.

En la secció de Pedagogia que presidí el senyor Pau Vila, hi doná una interessant conferencia sobre «Les Associacions de nois» el senyor Eladi Homs, conferencia que publiquem gracies a la galanteria del seu autor. El senyor Rocamora llegí la ponencia del senyor Sabater «Conveniencia dels intercambis escolars entre les associacions culturals de Catalunya», defensantne les conclusions. El senyor Poch desenrotllá el seu tema «Medis que poden posar en práctica els Ateneus y Societats de cultura pera cooperar a l'educació integral de la classe obrera», impugnantne les conclusions el senyor Martínez Gras y la senyoreta Maria Vilalta. Les conclusions foren aprovades després d'esser corretgides en reunió tinguda entre l'autor de la ponencia y els seus impugnadors.

Aquesta mateixa secció torná a reunirse dilluns al matí, aprovant la ponencia «La escola alegra» del regidor de Lleida don Frederic Godás y la de don Pau Vila, director de la Fundació Horaciana, «Necessitat de la educació artística del nen».

La secció d'Higiene y Medecina, que se reuní el diumenge y dilluns, aprová les ponencies y conclusions dels senyors Aluja, Frias, Barrufet, Mestres, Puig y Aguadé, que tractaven respectivament de «Acció social dels Ateneus en l'higiene del treball», «Divulgació de coneixements d'Higiene individuals y colectiva als Ateneus», «Les preocupacions y prejudicis vulgars en materia curativa destruits per l'acció dels Ateneus», «Higiene de l'Adolescencia; missió de l'Ateneu y de la escola; la seva delimitació» y «Missió dels metges y farmacéutics rurals en la popularisació de les ciencies médiques y naturals».

En la sessió del dilluns hi hagué una discusió llarga y apassionada, pel to tendenciós que alguns congressistes donaren a sos discursos. A proposta del senyor Paulí se acordá la celebració d'un Congrés d'higienistes, confiant la seva organisació a l'Institut Médic Social y demanar al Govern que exerceixi una acció enérgica y intensa pera'l complíment y millora de les lleis del treball.

La secció de Música sigué presidida primer per don Joaquim Pena y després per don Joan Moreira, elegintse secretari don Octavi de Solo; vocals don Joan Fatta y don Josep Prunera y vispresident don Eusebi Benages. S'aprovaren per unanimitat les conclusions de les ponencies «L'ensenyansa musical obligatoria», de don Joaquim Pena, y «La música a chor y la psicologia colectiva. El chor y l'orfeó en l'Ateneu», de don Eusebi Benages. S'aplaudí molt el treball de don Felip Pedrell, llegit pel senyor Moreira «La cultura musical siscentista catalana».

La secció d'Art se reuní baix la presidencia de don Conrat Felip, nomenant secretari a don Joan Camprubí y vocals als senyors Navás, Savé y Cubells. S'aprová sense discusió la ponencia de don Feliu Elias (Apa) «Norma de l'Associació de cultura pera desenrotllar y depurar la receptivitat y sentit artístic del poble».

En la secció de Teatre fou llegida pel senyor Simó la ponencia de don Adriá Gual «De l'esfors que'ns cal fer y cap aont devem dirigirlo pera substituir la tradició teatral de que manquem, en bé de la nostra cultura». Sigué aplaudida y aprovada.

Banquets

Diumenge al mitgdia el president del Foment Republicá Nacionalista de Reus, nosbon amic don Evarist Fábregas, obsequiá amb un espléndit banquet de carácter íntim y en son domicili particular a diversos amics de l'U. F. N. R. que assistiren al Congrés, entre'ls quals hi havia els senyors Corominas (P.), Layret, Marcelí Domingo, Gambús, Mer y Guell, Fontseré, Loperena, Pau Vila, Barrufet, Porta Pellicé, Eladi Homs, Martínez Gras, Borrell, Vilalta, Papasseit, Cabré y Pellicer y algun altre que sentim no recordar.

Durant tot l'ápat regná cordial animació, cambiantse curtas frases d'afecte entre'ls senyors Corominas y l'anfitrió al destaparse'l xampany. Els entaulats després se dirigiren al F. R. N. a pendre café.

Dilluns, en el gran Hotel de Londres, s'hi celebrá el banquet en honor dels congressistes. Hi assistiren uns setanta cinc entaulats. Ocupá la presidencia el president del «Centro de Lectura», nostre amic don Jaume Simó y Bofarull, y prengueren seient a sos costats els senyors Domingo, Vila, Queraltó, Aluja, Layret, Pujulá, Tallada y Martínez. No hi hagueren brindis.

Conferencies

En Marcelí Domingo, a la tarde del diumenge y en la secció de prempsa, doná una interessant conferencia sobre la llibertat de la prempsa. Presidí don Pere Corominas y un públic nombrós l'escoltava.

Comensá precisant el significat de la llibertat de la prempsa, la qual no será efectiva fins que ho sigui la cultura de la mateixa prempsa.

Feu remarcar l'importancia educadora de la prempsa en un país com Espanya, ont es quasi la única lectura de la gent. La missió de la prempsa, afegí, no la compleixen els nostres periódics, els quals, pera orientarse y fer campanyes consulten massa el llibre de caixa.

S'ocupá dels inconvenients que té, al seu judici, la costum de publicar en els periódics articles sense firma, als quals sovint no's busca fonaments sólids, perqué ningú n'ha de respondre. Durament censurá la pornografia y el relat dels crims.

Acabá dient que l'obra dels Ateneus es, en aquesta questió contrarrestar els defectes de la prempsa, creant biblioteques, revistes y emprenent una gran tasca de cultura.

El senyor Domingo fou molt aplaudit y la seva ponencia-conferencia aprovada per unanimitat. Acabá la sessió de la secció amb unes paraules justíssimes de comentari que sobre lo llegit pel senyor Domingo, pronunciá entre'ls aplaudiments de l'auditori don Pere Corominas.

L'Eladi Homs doná en el mateix teatre una llissó práctica de pedagogia, essent molt aplaudit.

El doctor don Baltasar Serradell, president del Club Montanyenc, va donar una altra conferencia, a dos quarts de vuit, parlant extensament de l'aplicació a la geologia de la fotografia, amb 150 projeccions. El senyor Serradell obtingué forts aplaudiments dels concurrents.

El doctor Queraltó, a les deu, va disertar eloquentment sobre'l tema «Norma de l'acció cultural segons els principis médics-socials». L'higiene dels pobles, digué, se desenrotlla paralelament a la seva cultura. Poble que no té higiene, no té cultura. Y a l'inrebés. L'antiga sentencia de que tan sols en un cos sá, hi pot viure una ánima sana, deuria esser la llei de tot poble. Avui, les nacions més cultes, són les més sanes y el tipu d'home més culte se troba allí ont el cos ha tingut un desenrotllo més fort y més sá.

El senyor Queraltó acabá examinant els diversos sistemes, les teories més justes a seguir, pera lograr aquesta coincidencia de l'individu culte y fort, sá d'esperit y d'organisme vigorós.

Dilluns cap al tart, en el teatre del Centre de Lectura doná una llissó práctica de pedagogia als deixebles de donya Maria Vilalta, el director de l'Horaciana don Pau Vila.

Visites y excursions

A la tarde del diumenge hi hagué visita a la Estació enológica, ont doná una conferencia don Claudi Oliveras, y a l'Ajuntament.

Dilluns a la tarde, els congressistes efectuaren una excursió a les hermoses platges de Salou, visitant el Llatzaret, el port derruit y tornant a Reus, encantats de les belleses d'aquell tros de costa catalana.

Sessió de clausura

A dos quarts d'onze de la nit del dilluns se celebrá la sessió de clausura del Congrés. La presidencia que no ocupá nostre director don Pere Corominas que ja havia sortit al matí cap a Tarragona amb la seva distingida familia, l'ocupá el doctor Queraltó.

No hi assistí l'arcalde de Reus senyor Briansó, per trobarse malalt.

S'acordá per unanimitat celebrar el segon Congrés d'Ateneus, l'any vinent, otorgant a a la Comissió executiva dels acords del que's clausurava un vot de confiansa pera que designi el lloc ont degui celebrarse, prescindintse de Barcelona.

El president del Centre de Lectura don Jaume Simó pronunciá breus paraules de mercés y comiat pera'ls congressistes forasters y el doctor Queraltó, seguidament pronunciá el discurs resum, essent ambdós molt aplaudits.

EL FERROCARRIL ELÉCTRIC de Sarrià-Barcelona y extensions

Segons llegim en el balans de la «Societat general de Tramvies eléctrics a Espanya», els productes d'aqueixa línia amb els del funicular de Vallvidrera foren a l'any 1910 de 587,420'10 pessetes.

L'aument sobre la recaudació de l'any 1909 es de 59,796'30 pessetes. La Companyia anunciá que té solicitada la concessió de dues altres línies de tramvies a Barcelona.

LA NOVA BATALLA

A Barcelona la vida s'ha fet gaire bé impossible. Nivellar el pressupost familiar es un problema gaire bé insoluble, no tant sols pera la gent obrera, sinó pera la gran majoria que ha de viure del jornal que guanya. En menys de dèu anys el preu de la vida ha pujat de més del 50 per 100, y en cambi, la majoria dels jornals, sobre tot en la nombrosa classe del proletariat d'escriptori. o bé no s'han mogut o han pujat en una quantitat irrisoria. Una familia de cinc individus, que tingui de viure del treball del marit y pujar als fills, encara que la dòna ajudi amb els guanys d'una petita industria casolana a aumentar el pressupost familiar, té treballs a poder menjar sense endeutarse. El dolorós resultat n'es una alimentació deficient y la terrible contribució de vides humanes a tota mena de malalties per la poca resistencia que'ls ofereix el nostre organisme a conseqüencia d'aquest forsat dejuni sistemàtic.

Y en aquestes condicions venen els lerrouxistes y aumenten l'impost de consums y els arbitris adicionats en 3.287,000 pessetes! Es un veritable crim de lesa humanitat y de lesa ciutadania que van a cometre aquesta gent. Se tracta d'un veritable impost de fam. Aquests milions de pessetes, es del ventrell dels barcelonins que volen pèndrels. Y aquesta disbauxa de milions florirá en anemies y tuberculosis, en tota la flora patològica, producte d'un empobriment de l'organisme, damunt els habitants de Barcelona.

Per humanitat y per civisme, per la fortalesa de les noves generacions, per l'avenir de la rassa, s'ha de combatre a sang y a foc el projecte descabellat d'aquesta gent que afamaria el nostre poble si s'aprobava.

Notes polítiques

Una altra confessió picant

«La Veu de Catalunya» declara que sí va posar els punts sobre les iii en el gran descobriment d'haver ignorat en Corominas a les quatre de la tarde una crisi que s'havia plantejat al mitgdia, fou per revenjarse de que EL POBLE CATALA parlés de les errades den Ventosa y Calvell.

Com que ho trobem molt natural en el nostre confrare, no hi tenim res que dir.

Una lectura

L'Ateneu de l'U. F. N. R. del Districte III, Sant Simplici, 6, segon, projecta celebrar tots els divendres una tanda de conferencies y lectures comentades d'obres, comensant el prop-vinent dia 21, llegint l'Antoni Rovira y Virgili alguns capítols del seu llibre inédit «Els moviments nacionalistes», *próxim a publicarse per la nova biblioteca «Societat Catalana d'Edicions».*

L'acció de l'U. F. N. R.

Diumenge passat els republicans de Sant Hilari Sacalm celebraren una reunió, en la qual s'acordá la seva adhesió a l'Unió Federal Nacionalista Republicana. Varen elegir també la Junta local, essent nomenat president don Pau Ridaura, y individus de la mateixa els senyors Noguera, Soler, Garriga, Matamalella, Fabré, Torras y Bach.

Contra'ls pressupostos

Ahir a la tarde se celebrá a l'Unió Gremial una reunió d'entitats adherides pera parlar d'organisar la campanya contra'ls pressupostos municipals. A la reunió hi assistiren 35 dels nous vocals associats. Les societats adherides a la reunió són les seguents:

Gremi de Mercers de Gracia, Gremi de Agents Informadors de Passatges, Gremi de Barbers de Sans, Societat de Patrons Llauners de Sant Martí, Gremi de Merceria al detall, Gremi de Tintorers «Quitamanchas» de Gracia, Gremi de Xacolateries, Gremi de Robes fetes amb genres ordinaris, Associació de Patrons Guanters d'Espanya, Lliga Industrial de Flequers, Gremi de Barbers de Barcelona, Agremiació de Taverners de Barcelona, Gremi de Tintorers «Quitamanchas» de Barcelona, Gremi de Tavernes de Sans, Gremi de Cafés de 20 céntims de Sans, Gremi de Llogaters de carruatges de luxe, Centre Industrial de Confiteria y Pastisseria, Gremi d'Ebanistes amb taller sense botiga, Associació de Cafeters de segona de Barcelona, Gremi de Líquids de Gracia, Centre Gremial de Gracia, Centre de la Unió Gremial de Sant Martí, Gremi de Tavernes «La Uva» de Sant Martí, Gremi de Vins y Licors del País y Extrangers al por menor, Unió y Montepius de Mestres Pintors, Gremi de Queviures, Gremi d'Ultramarins, Gremi de «Abacería», Societat de Mestres Barbers dels afores de Barcelona, Agremiació de Carboners, Gremi de Flequers del districte VII, Gremi de Venda de Calsat, Gremi de Mestres Fusters de Sant Martí de Provensals, Associació de Comerciants en Palla y Forratges Secs, Gremi de Tendes de Gorres, Gremi de Confeccions de Sans, Gremi de Carboners de Sans, Gremi de Teixits de Sans, Centre General de Contractistes d'Obres y Mestres Paletes de Barcelona.

Els reunits parlaven amb entusiasme y demostraven estar disposats a arribar fins a l'últim extrem en aquesta campanya que's va a empendre. Presidí l'acte el senyor Pallejá y feren ús de la paraula els senyors president, Plana, Gallart, Comas, Gimeno, Ferrer, Pardinas y Doménech Estapá.

En la discusió se suscitá la questió de la validesa de la elecció dels nous vocals associats y aquests posaren al president del Consell de ministres y al ministre de la Governació el seguent telegrama:

«Vocales asociados suscritos designados ilegalmente Ayuntamiento Barcelona encargados completar acuerdo antecesores en cuyo nombramiento se ha infringido artículos 67, 68 ley municipal, suplican V. E. conteste si pueden ejercer cargo por vicio nulidad que tendrán acuerdos dimanados Junta legal nombramiento convocada con un día anticipación desconociendo completamente presupuestos que discutirán.»

Avui a la tarde tornaran a reunirse els vocals associats a l'Unió Gremial.

ECOS

LA representació de «Tristany y Isolda», ha encés en els wagnerians una flama santa d'entusiasme. Magnífics els artistes, magnífica l'orquestra, magnific el públic. Com els vells «dilettantis», recorden la delectació de les meravelles líriques de la Patti, la Melva o en Tamberlick, posant en blanc els ulls, nosaltres també podrem dir: «Com aquell «Tristany y Isolda», no'n veurem un altre.»

Diem ara que'l «Tristany» segurament que será cantat en catalá. La Kaftal, entusiasmada amb les traduccions den Pena, vol cantar en catalá el tercer acte del «Tristany», y en aquesta cortesia artística admirable, segurament que será secundada pels senyors Viñas y Segura.

—o—

EN Rusiñol, esperit multiforme, inquiet y divagador, sempre constitueix actualitat pera un eco. Nosaltres tenim per ell un agraiment cada dia y suposem que'l distingit company que redacta els ecos de «La Publicidad», participará dels nostres sentiments.

En Rusiñol ha llegit la seva nova comedia «La Verge del mar»—segons ens diuen—an en Pere Codina, al qual li ha agradat extraordinariament. Dintre de pocs dies, l'ilustre artista s'entornará a Mallorca pera acabar dos quadros que té comensats, passant despres a Roma, a visitar l'Exposició.

—o—

EN Gabriel Alomar está escrivint una novela, una novela forta, poemática, que representará una corda més de la lira del gran poeta.

Tal vegada algú s'extranyi de que'l geni de l'Alomar, fet a les amplituts de les odes y de les teorisacions, se subjecti al metodisme narratiu, peró aquests deuen ignorar segurament que l'Alomar té també fet un drama.

En Pujulá y Vallés deia molt justament que no creuria en la crisi del teatre catalá en tant no hagués fracassat tot lo inédit dels seus amics, de tots els comediógrafs y d'ell mateix. En Pujolá tenia raó. Peró en Pujolá ens descrivia el pelegrinatge dels autors a travers dels teatres y potser veuriem com l'Alomar anava de porta en porta en demanda d'una empresa amb generositat o amb valor pera estrenar el seu drama.

—o—

ESTA gairebé ultimat el contracte amb l'Isadora Dunkan. Les diferencies entre la divina dansarina y la Comissió de festes de l'Exposició d'Art, consisteixen en que la Dunkan demana que'ls espectacles siguin quatre, mentres que la Comissió, desitja que no siguin més que dos. Y la quantitat demanada per la Dunkan es la de 20,000 pessetes.

Siguin dos, siguin quatre els espectacles, podem avensar que'ls nostres sonetistes podran posar als peus de la Dunkan les seves rimes.

—o—

UN altre llibre sobre Espanya, d'un francés. El llibre se titula «La tragedie des deux Espagnes». L'autor porta un nom catalanesc: Pascal Forthuny.

No són uns capítols més extrets de les botigues d'antiguetats den Gautier, en Merimeé, o en Dumas, ni tan sols de l'Edmond d'Amicis. Es un xic erudita y una mica pressumptuosa, aquesta obra, peró al menys el seu autor, no ha vist marqueses andaluses a Barcelona y ha arribat a enterarse de l'existencia dels nostres periódics, dels nostres partits y fins de les nostres intimitats.

Les dues Espanyes, per llavis de dos personatges, en Ferran y Isabel, dialoguen. L'un desitja l'Espanya morta, en el sepulcre auster y grandiós de l'Escorial. Així se l'estima, així l'adora, reliquia venerable, una com un esquelet en la caixa d'or cisellada per l'historia. La suprema bellesa d'Espanya es el seu isolament y la seva vellesa. Peró l'altre, sent l'odi contra aquesta Espanya, amb prestigis de pedra cisellada de palau en runes y per sobre de partits y de partidistes, voldria que trenqués la seva inercia, que se agités, que trobés amb el content de riure, la conciencia d'una orientació.

En aquest llibre, apareix tot el món espanyol. Fins el barceloní: el «C. N. R.», la Casa del Poble, l'«empereur du Parallele», en Carner, en «Sugnol».... Peró la seva prosa es banal y declamatoria, en lo que havem llegit. Podria esser firmada per un redactor de «El Progreso» o «El Correo Catalán», segons els diálegs.

Malalties de la dona y parts
Dr. VILAPLANA.-Pelai, 5

DR. BOADA Vies urinaries. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pèl moixí. **Corts, 643.** De dues a quatre y de sis a set tarda

DR. CASTELLARNAU VIES URINARIES. — MALALTIES SECRETES **Rambla del Centre, 11, principal.**

DR. GALLEGO Especialista en **Vies urinaries** **COMTE DE L'ASSALT, 18** De onze a una y de tres a nou.

El Dr. E. Ribas y Ribas s'ha encarregat novament de son **Consultori de Cirurgia,** Passatge Domingo, número 3, y de la seva **Clínica d'Operacions,** carrer VALENCIA, número 359.

CRONICA DE BARCELONA

L'Escola de Policia

Se torna a obrir amb una conferencia del senyor Portela

En virtut de les reformes introduides en l'organisació del cos de policia pel senyor La Cierva, foren creades dues Escoles de Policia: una a Madrid y l'altra a Barcelona, amb la finalitat de preparar als aspirants a dit cos. La de Barcelona fou establerta en l'edifici que havia ocupat el Circol Equestre a l'entrada del carrer Ample y s'inaugurá'l dia 31 d'agost de 1908, essent aleshores governador civil el senyor Ossorio y Gallardo, y quefe superior de la policia el senyor Díaz Guijarro.

L'Escola va funcionar amb algunes intermitencies fins a les darreries de l'any 1909 que, essent governador el senyor Suárez Inclán fou tancada provisionalment segons se digué, per manca de recursos, encara que la gent suposá altra cosa gens favorable an els prestigis del senyor Suárez Inclán. Y axi permanesqué fins ahir, que'l senyor Portela y el senyor Millán Astray aconseguiren veure realisat el seu desitg de que tornés a funcionar l'Escola.

An aquesta hi assistiran ara uns 100 aspirants, davant dels quals y de tots els delegats y quefes de la policia, dels alts funcionaris del G. C. y de la prempsa, va donar pera inaugurarla, el senyor Portela, la seva anunciada conferencia sobre'l tema «El ciudadanisme y la policia».

Després de saludar als professors y als deixebles de l'Escola y a tots els presents, el senyor Portela feu remarcar com es l'estat y l'organisació de la policia reflexe de la organisació y de la cultura d'un país, presentant aixi un carácter militar a Alemanya, essent fortament disciplinat y original en sos procediments a l'Anglaterra, seguint a Fransa tots els alts y baixos de l'organisació política; abandonada y desprestigiada fins a aquests darrers temps a Espanya. Per aixó afirmá'l senyor Portela que a més d'obra social útil, es a Espanya obra nacional, patriótica crear una bona policia.

Pera aixó fer hi ha d'haver compenetració entre'ls ciutadans y la policia. Com? Educant en aquest els seus devers de ciutadania. «Si el policia no té un alt concepte dels devers del ciutadá no será mai un bon policia. El policia ha d'esser una perllongació del ciutadá, y el ciutadá una perllongació del policia», afirmá el senyor Portela amb l'assentiment de tot son auditori.

«Y aquesta cooperació dels ciutadans amb la policia, es més necessaria a Barcelona perqué an aquí hi ha una major, una més complicada vida social, peró també hi han a consequencia d'aixó més estats patológics del cos social, que's reflexen en tremendes crisis polítiques, en paorosos conflictes socials, en aquest altre problema de constant amargura y també—per qué no dirho!—de constant vergonya, del terrorisme.

Aquesta singularitat dels problemes de Barcelona obliguen a posar un major cuidado, un major zel en els que serveixen en el cos de la policia, an aquí es ont la policia ha de tenir una major autoritat moral pera guanyarse'l prestigi que li es indispensable. Sols aixi les burles y els desvius se convertiran en concurs y aplaudiments.» Y el senyor Portela aná detallant amb eloquencia y sentiment les condicions que ha de posseir el bon policia, es a saber:

Lealtat en la seva conciencia, lealtat en el compliment dels seus devers, lealtat absoluta envers els seus superiors, de la qual s'engendra la disciplina.

Serenitat y claretat de judici, perqué en nostres temps els serveis policiacs se basen en deduccions llógiques, són, per dirho aixi, veritables silogismes.

Visió del conjunt pera trobarhi orientacions. Y per sobre de tot el sentit de la perseverancia, no deixantse dur pels desenganys ni pels pessimismes, sinó confiant, amb un sa optimisme, en l'éxit definitiu dels treballs, de les recerques.

«Amor al treball, voluntat, perseverancia, heusaquí les regles y els consells que'l governador civil de Barcelona doná als seus subordinats, els quals entenem que farien molt bé en seguirlos.

A l'acabar el senyor Portela la seva interessant y eloquent disertació doná por inaugurat el nou curs de l'Escola de policia de Barcelona y rebé unánims aplaudiments y felicitacions de tots els presents.

A la conferencia del senyor Portela seguiran altres dels senyors Millán Astray, Retama y altres alts quefes de la policia. A més, el senyor Portela té l'intenció de convidar a donarne a distingides personalitats els coneixements de les quals puguin esser profitosos pera'ls deixebles de l'Escola. Entre aquestes personalitats el senyor Portela convidará a l'aplaudit autor dramátic don Juli Vallmitjana, el qual ilustrará als futurs policies sobre la vida de l'hampa barcelonina, que com es sabut, coneix com ningú.

■ ■ ■ ■

LA NOVA LINIA DE BARCELONA A MARTORELL.—La «Union des Tramways», interessada en l'empresa del ferrocarril del Nord-Est d'Espanya, fa a saber que en el segon semestre de 1911 podrá inaugurarse l'explotació de la línia de Barcelona a Martorell, en el trajecte d'aquí fins a Sant Andreu de la Barca.

Les obres de la línia en el trajecte de Sant Andreu de la Barca a Martorell comensaran aviat y s'hauran d'acabar en vuit mesos.

Si fos aixi la línia quedaria llesta fins a Martorell abans de que passés un any. Una part del material mobil, diu la Companyia, que ja'l té a punt de prestar servei.

En les fulles d'apreci que ahir aprová la Comissió de Reforma, n'hi ha una d'una casa del carrer de Gignás y després d'altres tantes del carrer de la Fusteria, que estan enclavades en lo que ha d'esser solar pera la futura Casa de Correus.

Diuen que'l senyor Serraclara no s'encarregará més de la tinencia d'arcaldia, davant de que la té de deixar sovint pera empunyar la primera vara.

La Junta de govern de la Secció Permanent de Relació y Treball del Centre Autonomista de Dependents convoca als socis a una junta general extraordinaria pera demá, a dos quarts d'onze de la vetlla, a l'objecte de donarlos compte de la feina feta de referencia a la campanya Treball Intensiu, y posar a discusió y aprovació, una proposició de la Junta de govern, consequencia de l'acció realisada.

—En quantis casos estan indicats l'oli de bacallà y emulsions d'aquest ab hipofosfits, s'usa el DINAMOGENO SAIZ DE CARLOS ab èxit segur, essent immensament superior en sos efectes, doncs té la ventatja d'esser fácil de pendre, obrir la gana, no embrutar l'estòmac, tonificar y nodrir molt més que'ls citats medicaments, poguntse usar lo mateix a l'hivern que a l'estiu. Cura el raquitisme y linfatisme.

A l'Escola Especial y Provincial de Náutica hi estará oberta la matrícula desde'l dia 1 al 15 del vinent mes de maig.

LA QÜESTIO DE LES CARNS

Ahir reberem una atenta comunicació del senyor president del Consell de Administració de la Societat «Sebera Barcelonesa», don Joan Pons y Rodés, en la qualdes prés de felicitarnos per l'article «La questió de les carns», que publicavem ahir, ens diu: «Quants datos esmenten en ell (en l'article) són efectivament exactes y d'aixó ens en felicitem per quant revela en l'articulista coneixements de l'assumpte, cosa que en general no acostuma a succeir en els comentaris periodistics sobre aquest problema.»

Agraim coralment aquestes fines paraules. Dita Societat celebrará assamblea general demá, a dos quarts de cinc de la tarde, en el Teatre Espanyol, organisada pera tractar de l'abaratiment de les carns. A dita assamblea, a la qual se'ns ha fet la distinció de convidarnos especialment, hi estan també invitades les autoritats y totes aquelles persones que pels seus coneixements sobre questió tan interessant puguin aportar algun dato o alguna idea d'interés.

■ ■ ■ ■

En el Saló Reig hi ha actualment una interessant exposició de decorats metálics inalterables aplicats sobre escultura de l'art antic y modern.

L'Ajuntament d'Esparraguera ha enviat al governador 35 pessetes, producte d'una funció benéfica celebrada dies enrera en el Cine d'aquella població, pera socórrer a les famílies dels náufregs.

La Junta de govern de la Casa Provincial de Maternitat y Expósits, de conformetat amb els metges de dit Assil, ha acordat obrir un curs de Patalogia infantil que's donará durant els mesos de maig y juny. De les conferencies de l'esmentat curs n'estaran encarregats els facultatius de la Secció d'Expósits y tindran lloc a la Casa de les Corts, tots els dies feiners, de vuit a nou del matí. Pera l'assitencia al curs es precís proveirse d'un «pase» que's facilitará gratuitament a les oficines de la Casa, Ramalleres, 17.

Durant la darrera setmana la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvis va ressebre per inscripcions, la quantitat de 105,635 pessetes, y pagá per reintegres d'estalvi y per plassos mensuals de pensió 58,582 pessetes, havent obert 57 llibretes noves.

Junta Municipal del Cens Electoral

RECTIFICACIO ANYAL DEL CENS

De conformetat amb lo disposat en els articles 10 y 11 de la vigent llei Electoral en relació amb els números 14 y 15 de la mateixa y de lo disposat en el reial decret de 21 de febrer de 1910, se fa saber que desde'l 21 de l'actual mes fins el 5 de maig vinent, ambdós inclusius, se trobaran exposades en els baixos de les Cases Consistorials les llistes del Cens vigent, aixi com les remeses pel quefe de treballs estatístics d'aquesta provincia reformades, dels individus que hagin d'esser inclosos o exclosos de les mateixes, pera que'ls interessats en elles, puguin deduir dintre l'esmentat plas les reclamacions necessaries en les oficines del Cens, carrer Governador, 2, segon.

Barcelona, 19 abril de 1911.—El president, Ramon Almirall; el secretari, Lluis G. Giribert.

■ ■ ■ ■

Diumenge al matí tindrá lloc en el bonic teatre Sala Imperi, cedit generosament pels senyors Carbó y Rosell, la festa del repart de premis als alumnes de l'Escola Catalana «Mossen Cinto», y noies que formen el Chor Infantil de la mateixa, que'n resulten guanyadors en el Concurs literari musical que en llaor de Sant Jordi, patró de Catalunya, ha organisat el Consell directiu d'aquesta entitat.

Acabada la festa, el Chor Infantil «Mossén Cinto» cantará escullides cansons de son repertori y l'himne escrit exprofessament per aquesta festa.

La presidencia d'aquest acte s'ha conferit senyor arcalde d'aquesta ciutat.

En el cartell dels premis oferts deu afegirshi un luxós tinter de bronzo, ofert per el Esbart Catalá de Dansaires, al millor treball sobre'l tema «Superioritat de les danses catalanes sobre les demés danses», y que per haverse rebut tard no's publicá amb el susdit cartell.

El nombre darrer de «La Ilustración Artística», com sempre, resulta d'amena lectura y de nodrida informació gráfica. L'Exposició de Roma, els desordes de Champanya, el concurs hípic de París, regates de Mónac, etc. La Pardo Bazán, O. Cuartero y Tristany Bernard firmen el text.

La destitució den Grau

Quan va arribar el marqués de Marianao, va anar a esperarlo l'arcalde interí senyor Mir y Miró. Després aquest se traslladá al domicili del marqués, donatli compte de lo succeit amb la destitució den Grau y amb el nomenament de l'Anglés.

En Marianao diuen que aprová lo fet pel senyor Mir y Miró.

Aixó continúa essent el plat fort de les converses de Ca la Ciutat. Mentres la colla de la gana que segueix les ordes den Lladó y Vallés, crida y esvalota, els lerrouxistes de l'altra colla—la den Mir, Serraclara, Janssens, etc.—se freguen les mans de gust.

A la sessió vinenta es fácil que's parli de l'assumpte, que induptablement donará joc.

No diran després que en Mir no sápiga pendre la revenja.

■ ■ ■ ■

En el C. E. de C. avui, a les deu del vespre, el soci don Pelegrí Casades y Gramatxes, hi donará la conferencia CL d'Arqueologia, tractant de la glíptica grega en el periode clássic; Etimologia, material de la glíptica, son desenrotllo históric; carácter en la de dit periode. Camafeus y «etalles». Son valor artístic. Será públic aquest acte.

Com ja ho tenia anunciat, anit marxá a Madrid el governador civil senyor Portela.

Anaren a donarli comiat totes les autoritats, personal del Govern civil y de la quefatura de policia, diversos regidors y nombrosos amics particulars, entre ells els senyors Junoy y Zulueta (don Josep).

El senyor Portela confirmá al despedirse, que pensa estar de retorn el divendres o el dissapte.

Está exposat al públic, al negociat de Foment, el projecte d'enllás de Gracia y el Carmel d'Horta.

L'exposició es per 20 dies, a comensar desde avui.

Ahir, al mitgdia, el marqués de Marianao s'encarregá de la vara.

La Junta de Vocals Associats que havia de tractar del pressupost, no's reuní ahir a la tarde, per manca de número.

Se reunirá'l dimecres de la setmana entrant, dia 26.

En la sessió que aquesta nit, a dos quarts de deu, celebrará l'A. de Jurisprudencia y Llegislació, se tractará de l'«Evolució de les idees antidueliste a Espanya» y se llegiran les biografies dels jurisconsults catalans Finestres y Durán y Bas, escrites pels senyors Anguera de Sojo y Prat de la Riba, respectivament.

—Pera admirar la magnífica exposició que verifica la «Sastrería Modelo», Rambla de Canaletes, 11, passa per aquell indret una immensa gentada, elogiant el bon gust que en ella impera, el derrotxe en genres del país y extrangers y la perfecció dels seus models. Pot dirse que la esmentada «Sastrería Modelo» está a l'altura de les millors del món.

La Junta directiva de la Cambra Oficial de la Proprietat Urbana de Barcelona, ha acordat secundar l'acció contra l'aument de la contribució d'edificis y solars que's tracta d'imposar en els arbitris municipals.

El Montepius d'obrers del moll, de Nostra Senyora de Santiga, ha demanat al governador la llibertat de son secretari, que fou detingut en una de les recullides que aquests dies fa la policia. El governador els hi ha concedit.

LO DE LA BOQUERIA

Una carta dels peixaters

A continuació publiquem una carta que ens ha entregat la comissió dels peixaters ambulants del mercat de la Boqueria, que fou nomenada pera protestar de l'adjudicació dels quatre lloes de venda que se'ls han pres. Per la gravetat de lo que diuen els comunicants publiquem la carta en tota la seva integritat, respectant en absolut la seva ingenua redacció.

«Señor Director de EL POBLE CATALÁ.

Muy señor nuestro: Los abajo firmados le suplican en nombre de la justicia se sirviera insertar en el periódico de su digna dirección los abusos siguientes:

Después de comprender el señor Director que con amenazas no podemos desistir de protestar de la venta de estos cuatro puestos destinados á la venta ambulante de pescado, se pone toda la mañana frente á los ocho puestos y á los que por suerte tienen que vender á ellos no les deja ni mover y sabiendo por personas que son adictas al dueño del puestos número tres nos an dicho que le costaba mil dos cientos duros que tenga en cuenta el Ayuntamiento que el erario municipal no á participado de nada y nosotros preguntamos que se á echo de estos cuartos y más el señor Mir y Miró debe estar enterado com a presidente de la Comición de Acienda como se an repartido y más Pedro Olive conferido y encargado en conveniencia del señor Director del Mercado y otros partícipes de la venta de los otros puestos aora al verse fracasado mira entre el, y el señor Director de haber si puede bajo pretesto de cualquier cosa de sacar á la comisión que representamos i los perjudicados y damos un grito de alerta al Pueblo de Barcelona para que se ocupe de donde está la justicia porque si nos llevan al arrebato no respondemos de lo que puede sobre venir porque todas las mañanas á la hora de rifar nos sorprende el señor gobernador como á dado tantas severas órdenes á sus sobordinados para que nosotros no protestemos del atropello que se nos comete y aora preguntamos al señor delegado del distrito que pretesto se á vitlido el señor Director para que ni siquiera podemos entrar en el mercado, y suplicamos que el Exelentícimo Ayuntamiento de Libere por nuestro bien ácendo justicia este asunto porque de esta forma desengañados que siempre que el Ayuntamiento toma un acuerdo en imensa mayoría ay que acatarlo nosotros nos daríamos por vensidos porque nos estraña que abiéndose votado que se sorteran como antes los doce puestos no se compla y que Mir y Miro solo pueda retener este acuerdo por tanto tiempo y asunto de tanta trasendencia.

Sin Más deseando que V. cumplirá con dar cabida al periódico de su digna dirección S. S. S. que B. S. M.; por la comición, Joaquín Puig, José Fernández, Mariano Gregori; á ruego de no saber firmar, Teodoro Mercader.»

■ ■ ■ ■

El dia primer de maig vinent, comensará a publicarse an aquesta ciutat, una revista setmanal ilustrada, que portará per títol «Portugal-España».

¡O RECOMANO SEMPRE pera curar les malalties de la BOCA, GOLA Y VEU

PASTILLES AMARGÓS

que produeixen efectes sorprenents en la Ronquera, Angines, Refredats, Sequetat, Ulceracions, Irritacions y Pessigolles de la gola, Afonía, Tos, Picor, Aftes, Carraspera, Inflamació de les genives, etc.

Les PASTILLES AMARGÓS són les millors y més agradables y les preferides pels metges y pacients.

No hi ha altres pastilles que calmin tan prompte el dolor de la boca y gola y curin tan radicalment la tos com les PASTILLES AMARGÓS.

PROVEULES Y US CONVENCEREU

SUPERIORS A TOTES SES SIMILARS DE L'EXTRANGER. — DESCONFIEU DE LES IMITACIONS

Farmacia del doctor AMARGÓS, Plassa de Santa Agna, número 9.-Barcelona

Anglès, Francès, Alemany - DESDE'L 18 D'ABRIL NOUS CURSOS EN The Berlitz School -- 58, PELAI, 58

Folletó d'EL POBLE CATALÁ

L'Eladi Homs ha llegit al Congrés regional d'Ateneus y Associacions de Cultura celebrat a Reus, un treball hermosissim que publiquem a continuació. Seria molt convenient que'l llegissin no solament els regidors de Barcelona, sinó també'ls nostres milionaris, per veure si entre ells en sortia un que's decidis a iniciar aqui una obra com aquestes de que parla l'Eladi Homs.

Les associacions autonomes de nois

I. Una associació cubana d'exalumnes.
II. Els «Boys Clubs» de «Hull House», de Xicago.
III. Les nostres associacions autonómes de nois y els seus fins.
IV. Les noies.
V. Resum.

Permeteume que'l desenrotllo d'aquest tema el fassi una mica a la manera del método herbartiá de presentar llissons als nois. D'aquesta manera es fácil que'ns entenguem millor, y vosaltres sostindreu l'atenció sense gran esfors. Vaig, doncs, a parlar una mica de Cuba, primer, y després de Xicago, abans d'atacar el tema en lo que a nosaltres se relaciona.

I

En el mes de mars de l'any passat, vaig tenir la sort de poguer visitar y estudiar lleugerament les escoles públiques de Cuba. Quan després de la guerra amb Espanya els americans entraren a ordenar aquella Illa, l'educació pública fou de lo primer que'ls preocupá. Amics de remis eficassos, per radicals que siguin, els nous administradors de nostra exantilla enviaren a un gran nombre de mestres cubans d'ambdós sexes a estudiar a les millors normals y universitats americanes. Al mateix temps cridaren a uns quants homes y dónes dels més sobressortints en materia d'educació dels Estats Units, y els hi donaren l'encárreg de trassar pera la Illa un sistema d'ensenyansa pública que estés a l'altura del dels Estats Units. Uns y altres feren bona feina, y Cuba aná tenint poc a poc un sistema d'escoles que en organisació, en personal, en métodes y en material no sols estava a cent llegues del deficientissim sistema d'instrucció pública que a Cuba havia donat Espanya, sinó que era, y segueix essent, molt superior al de la mateixa exmetrópoli.

Vinguda l'independencia de l'Illa, baix l'ull vigilant dels americans, Cuba ha conservat y va millorant el sistema d'educació instituit pels Estats Units. Dins d'ell els mestres amb orientació segura y amb propria personalitat poden anar desenrotllant amplement ses bones iniciatives. Aixi pot trobarse a l'Havana una «Escola número 8», pera noies, que, com a escola pública graduada, es una meravella. Allí s'hi veu palpablement demostrat, entre altres coses, no sols la superioritat de la dóna sobre l'home com a educadora d'infants sinó, ademés, la superioritat, com a educadora, de la dóna llatina sobre la anglosaxona. Al posar els peus en aquella casa, a un li sembla que ha entrat en un santuari. En ella regnen la cívica religiositat y l'alegria del treball. Totes les mestres, peró especialment l'incomparable directora, contribueixen a donar forsa morral a l'escola. L'afecte que les alumnes senten per aquell lloc ont ses inteligencies, sos cors y ses voluntats han rebut cultiu, se tradueix en un fort desitg de no separarse mai del tot de aquella institució. Y aixi s'explica que diverses de les mestres joves d'aquella «Escola número 8» siguin exalumnes de la mateixa escola, que a ella han volgut tornar després d'estudiada la carrera.

Peró més notable encara que aixó es el fet de la constitució espontania en associació de les exalumnes de l'escola. Aquesta «Associació d'antigues alumnes de l'escola número 8» es, en realitat, interessantissima. La obra creix sota la protecció de l'escola y avensa baix la guia amorosa de sa directora, a qui ses agraides deixebles anomenen carinyosament «madreelta». Aquelles noies, l'edat de les quals fluctua entre'ls setze y vintitrés o vintiquatre anys, tenen confiansa ilimitada en sa directora. Segueixen comunicantli com abans ses penes y alegries, confiantli sos duptes y temors, en espera sempre del consell que bé aconsella, del mot que tranquilisa, del consol que sab apaibagar, de la paraula que enéoratja.

Poc va costar a les exalumnes d'aquella escola pública cubana el constituirse en associació. Lligades per un mateix passat escolar y per uns afectes comuns, sense volguer se trobaren juntes. Apart de la paternal tutela de l'antigua mestra, l'Associació es completament autónoma y se regeix per la seva Junta directiva. Les associades, que s'anomenen germanes les unes a les altres, han anat formant al mateix local de l'escola una biblioteca científica y literaria pera'l seu ús, que'ls hi está prestant grans serveis. Celebren periódicament interessants concursos y Exposicions als quals totes hi estan obligades a concórrer; qui amb un treball de pedagogia, qui amb una composició literaria, qui amb algunes labors, qui amb un nou plat que ha aprés a guisar.

Mes, sens dupte, l'acte de major interés y eficacia que celebra l'associació es la reunió bimensual de totes les associades que té lloc amb regularitat. Es aquest un acte de comunió espiritual y de moral elevació d'una hermosura encisadora per sa sinceritat. La atmósfera de noblesa es tan saturada que un pot mostrarse ho sense donarsen vergonya. Sense rezels ni vacilacions, tota associada que ho desitja expressa allí amb franquesa el seu pensament—que es sempre el pensament més alt. A voltes es una disertació escrita sobre un punt de l'educació del carácter, altres es una exposició oral de certs fets succeits a la perorant dels quals se tracta d'extreuren la filosofia, altres es una discusió general de coses de conducta, altres un comentari o una crítica d'un llibre o d'un article que s'acaba de llegir. Y quan no, es un capítol o un fragment d'un llibre enmoblidor o un article de revista que una associada ha demanat pera llegir a ses companyes. Recordaré sempre com un dels moments més placévols y purs—anava a dir estétics—aquells en que se'm permeté pendre part en una d'aquestes reunions de joves exalumnes cubanes, a qui la rectitut moral sembla fer més belles.

Heusaquí un exemple que'ns diu eloquentment la forsa educadora de l'escola que perdura quan la formen y dirigeixen inteligencies clares, voluntats fermes y cors sensibles.

II

Deixem la riallera Havana y paguem un brinco a Xicago, la gran urbs americana, si us plau. Hem parlat de noies fins ara, y anem a ocuparnos una mica dels nois.

Fa uns vinticinc anys, després d'acabats els seus estudis, deixava la universitat una dóna jova, inteligent, bella y rica. Posseidora d'un cor generós que'l fonia de dolor davant l'espectacle de miseria de les classes treballadores, aviat tingué escullit el camí y l'obra de sa vida. Posaria saber, temps, diners, energies y amor a la cristiana empresa d'aixecar un casal, fonamentat en la educació, que fos lloc calm de refugi espiritual pera'ls quotidians combatents de la vida de les baixes capes socials. Y aixi fou com Jane Addams, renunciant gloria y plaers en esferes més fácils y brillants, se'n aná amb unes quantes companyes a viure aprop d'aquells les vides dels quals volia fer més riques; aixi fou com «Hull-House», un «social settlement», una colonia social, fou fundada en el bell mitg de l'inculte barri dels «Stock Yards» de Xicago, lloc ont viuen els escupits emigrats de diversos pobles europeus que treballen en els grans mataders. Escoles, restaurants económics, gimnasis, sales d'espectacles, banys, biblioteca... tot hi es en aquell centre social d'interés y de profit pera l'obrer y sa familia. Tal ha sigut la magnitut de l'obra humanisadora realisada en «Hull-House» durant una serie de anys y tanta la forsa inspiradora que miss Jane Addams ha sapigut transmetre a altres ánimes ardents amb son exemple y amb sos llibres admirables sobre questions socials, que avui els seus conciutadans l'anomenen «el ciutadá més insigne de Xicago».

He pogut veure d'aprop aquesta institució tipu americana y amb delicia n'he respirat ambient de sacrifici y cooperació. Sobre de ella podria donarse una conferencia sencera. Mes no es aquesta l'hora, ni tal volta el lloc, y dec limitarme a parlar sols de un aspecte de «Hull-House» que'ns interessa més que cap altre en els presents moments—dels seus «Boys' Clubs», de les seves «Associacions autónomes de nois».

Una de les coses en que més aviat va fixarse miss Addams al comens de sa brillant carrera com a «social worker», com a «treballadora social», fou en el problema dels nois que, a falta de millor lloc, juguen abandonats pel carrer a la bona de Déu. Va posarse a indagar amb simpatia en l'ánima exuberant d'aquests xavals plens d'energies sense llit; pera'ls quals no es suficient l'estreta cambra d'una llar miserable. Y, descendint al nivell de les seves aficions naturals y dels gustos propris de la edat, va emportársels al seu centre social, organisantlos en associacions autónomes—els «Boys' Clubs»—dirigides per persones d'aptitut posseidores de simpatia pels esplais d'aquelles ánimes desligades y senzilles. Y aquells nois y adolescents que al sortir de l'escola o al plegar de l'aspre treball se maleducaven en les insolencies de la via pública, avui, sense deixar de divertirse igualment, van pulintse y millorantse cada dia dins l'atmósfera socialisadora d'un centre educacional.

Les colles que abans haurieu trobat jugant pels carrers d'aquella populosa y abigarrada banda de Xicago, en mitg de tota mena de perills físics y morals, són els «clubs» de nois de «Hull-House». Hi ha associacions de foot-ball, de basket-ball, de tennis, de natació, d'excursions, de comedia, jócs d'escacs, de jócs de bitlles, de literatura, de fusteria, de ferreria, de fundició... demaneu. «Hull-House» els hi cedeix gratuitament estatge, instruments, materials y direcció. Cada club o associació el constitueixen un número reduit de companys, que paguen tots la quota mensual que ells acordin pera'ls petits gastos que puguin sobrevenir, quota que no passa a vegades de cinc o déu céntims. Tot club té la seva junta amb el seu president, elegits pels membres, y un reglament propri que cal obeir; d'aquesta manera els petits ciutadans comensen a exercitarse en funcions de ciutadania y adquireixen a temps les nocions socials de dret y de dever. Si el club, d'acord amb el seu director, decideix practicar la fusteria o adquirir nocions d'historia, o la que sigui, la casa proporciona lo que convingui.

«Hull-House», per lo que a sa secció de nois se refereix, es com una mena de república federal en miniatura. La disciplina general es extricta y de resultats excelents, y els fruits educatius ben apreciables. A disposició de tots els nois hi ha una sala de lectura ben amoblada y decorada, una altra d'estudi y una nodrida y práctica biblioteca jovenil circulant, tot lo qual presta magnífics serveis.

Penso que aquest lleuger croquis que acabo de fer, us donará una idea general de lo que són els «Boys' Clubs» americans y de la finalitat a que responen. No crec necessari insistir donantvos detalls. Sols afegiré que «Hull-House» está format d'una serie d'edificis construits exprofés, dels quals el destinat als nois no es pas el menys important; y que l'institució no té color polític de cap mena ni religiós determinat. Es una obra educacional eminentment cívica, y en ella hi tenen per igual cabuda un rus, un italiá o un alemany; un católic, un protestant o un jueu. Les associacions autónomes de nois són per excelencia una necessitat de les ciutats, y se coneixen avui dia en totes les poblacions d'importancia dels Estats Units, suposo que en altres países tampoc hi manquen. La base la constitueixen, més que res, els jócs atlétics y els treballs manuals.

III

De primer, ocupantnos de Cuba, hem vist un magnific exemple d'obra post-escolar de una escola de noies. Ara, parlant dels Estats Units, hem obtingut una visió d'una hermosa obra de guia de nois y d'adolescents, fills de les classes socials descuidades, vers l'esplai honest organisat, productora de resultats educatius. Noteu—y per cert no es coincidencia—que ambdues obres són filles de cors y de voluntats femenines; y es probable que aixi tingui d'esser per tot arreu amb empreses d'orde educatiu en que's fassi necessaria una gran dosi de simpatia y abnegació. En l'obra de l'Havana, l'influencia personal ho es tot; en la de Xicago predomina el sistema y l'organisació, es més científica.

Us prego que poseu junts aquests dos exemples presentats; y, traientne una consequencia única, jo'm permeto preguntarvos a vosaltres—representants dels Ateneus de Catalunya—si no ha arribat també pera nosaltres l'hora de que comensem a preocuparnos una mica d'aquest descuidat periode crític en la vida de l'home que va desde la sortida de de l'escola—als dotze, tretze o catorze anys—fins que comensen a apuntar els primers pels sedosos del bigotí. Me refereixo, naturalment, als fills de la classe baixa y a part dels de la mitja; ja que'ls altres salven més o menys completament aquests problemes de l'infancia y de l'adolescencia, per medi de una educació escolar més llarga y més intensa. Els dies en que erem nois no són pas tan llunyans pera alguns de nosaltres, pera que no poguem recordar perfectament els vuids que sentirem en materia d'esbarjo després que deixárem l'escola dels mestres y dels llibres y entrárem en l'escola del joc ball de la vida.

Algú dels qui escolten pensa probablement que lo que estic insinuant existeix ja a casa nostra, que en tal o qual Ateneu o Centre se donen classes amenes pera'ls nois. Si, aixó es cert, existeixen en algún lloc esforços lloables en pro del noi sortit de l'escola. Alguns rectors y vicaris de pobles petits fan molt pels nois de la seva parroquia, organisant orfeons y funcions dramátiques. Dóna els ho pagui a tots. Mes tot aixó es una altra cosa; es molt diferent, en esperit, dels «Boys' Clubs», de les «Associacions autónomes de nois». L'obra de la «Casa de Familia» que está realisant a Barcelona aquest gran cristiá modern que es mossén Pedragosa, es lo únic nostre que jo conec que's basi en una autonomia de l'individu; peró es pera joves y no pera nois, y proposa fins una mica distints. Les classes que a deshora se donen en molts llocs pera'ls nois, són generalment pesantes, poc interessants y fins antipátiques; aixó quan no són la mateixa frivolitat. Ressen pera'l noi un sacrifici en comptes d'un goig; parteixen d'un punt de vista adult y no estan basades en la psicologia de les aficions naturals dels nois. Responen, en tipica paraula, a principis ja desacreditats de la vella pedagogia.

No sols l'ensenyansa d'assignatures es útil cació. Aixó seria més instrucció que educació, y aquestes dues coses, com tots sabem no són lo mateix. L'ensenyar a jugar donant esplai honest a cós y a esperit, si no es instruir, es també educar. Cal, amics meus, que comensem a fer prevaldre els nous y ja provats principis de l'educació. Segons ells, els nois en sa creixensa tenen periodes més o menys complets y definits, cada un d'ells essencialment diferent dels altres, durant els quals se desvetllen aficions y tendencies naturals que s'extingeixen o van creixent segons siguin o no alimentades. Cada un d'aquests periodes es la pedra sobre que descansa el seguent: y es precís que'l home sigui noi quan es noi pera que pugui esser home quan arribi a home. Si al noi se l'ha privat del jóc muscular, no sols el noi sinó més tard l'home se ressentirá de la privació. Devem, per conseguent, tractar al noi com a noi y no com a home. Cal observar sos

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANGER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Els conflictes socials

La vaga de paletes

Madrid, 18 abril. — Han conferenciat el ministre de la Governació, el governador, y el quefe superior de policia, tractant de la vaga de paletes.

Les noticies que's tenen del curs d'aquesta vaga són tranquilisadores.

L'actitut dels obrers es pacífica.

Els patrons mantenen els seus punts de vista amb intranzigencia, y els obrers no donen senyals de cedir en les seves pretensions; d'aquí que no's vegi de moment una solució satisfactoria pera'l conflicte, encara que uns y altres diuen que estan animats dels millors desitjos pera solucionarlo.

A pesar d'haverhi avui iguals impressions satisfactories que ahir respecte aquest assumpte, s'han adoptat en totes les comissaries les mateixes mides de previsió que aquests darrers dies.

Madrid, 18 abril. — Avui ha publicat una fulla la Junta Directiva de la vaga, titulada «El Trabajo», mostrantse molt satisfeta de l'actitut pacífica dels seus companys y recomanantlos calma fins la solució, que espera será ajustada a les seves peticions.

Censura després a alguns periódics que no defensen la seva causa.

La Directiva ha enviat una circular a les colectivitats obreres d'Espanya, demanantlos la práctica de la solidaritat, haventse rebut ja l'adhesió de 8 d'aquestes colectivitats.

Els flequers y cotxers de Madrid han posat a disposició dels vaguistes 11,000 pesseles cada societat.

Els paletes de Saragossa han comunicat que estan preparats pera obrir suscripcions y imposar una quota extraordinaria a favor dels vaguistes de Madrid.

A la Casa del Poble hem preguntat al president de la Directiva si la vaga, a son judici, tindria llarga duració, contestantnos:

—El temps no ho sé. Tenim raó y si sabem defensarla amb decisió, vencerem, perqué darrera de nosaltres está el proletariat militant d'Espanya, alentantnos amb la seva adhesió. Si el descoratjament entrés en nosaltres, seriem vils y cobarts, indignes de la causa que defensem y de l'adhesió de nostres germans.

El subsecretari de Governació y el quefe superior de policia ens han manifestat que la vaga de paletes continúa en igual situació que ahir, sense que s'hagi registrat fins a la data el més petit incident.

QÜESTIÓ RESOLTA

Madrid, 18 abril. — Segons comunica el governador de Santander, ahir se declararen en vaga uns 40 obrers que treballaven en obres de moviment de terres, prop de les mines de Camargo. El governador hi va intervenir, proposant unes bases que han sigut acceptades per la empresa, y els obrers han tornat al treball.

LA PROPRIETAT URBANA

Madrid, 18 abril. — Ha visitat al ministre d'Hisenda una comissió de la Cambra de la Propietat Urbana de Madrid, pera solicitar que l'impost del 18 per 100 que ara paguen les finques, se rebaixi al 17 y mitg.

Lo del Marroc

Parla'l senyor Canalejas

Madrid, 18 abril. — Al rebre avui als periodistes el senyor Canalejas, s'ha lamentat de la conducta observada per alguns periódics sobre la qüestió del Marroc.

Amb això — ha dit — no més se creen dificultats al Govern en lo exterior y recels en la opinió pública espanyola.

Res de lo que diuen aquests periódics té fonament, puig no hi ha ningú, fora dels ministres y jo, y encara aquells no tots, que estiguin enterats de tot lo que passa al Marroc.

De la mateixa manera que no acertaren els profetes en lo de l'acció al camp de Ceuta y la suposada intervenció a Portugal, tampoc acerten ara.

En aquesta qüestió no s'ha fet més que lo que jo he dit al Parlament.

Fransa no ens ha proposat formar un exércit mixte pera llensarnos sobre'l Marroc. Lo únic que'ns ha dit, es que estiguessim preparats per si la cosa repercutia al Rif. An això, dones, ens limitarem en tot cas: a mantenir l'orde en nostres plasses y posicions.

No volem aventures, peró tampoc estarem desprevinguts en lo que afecta a la defensa de nostres plasses al Marroc.

Tampocs són certs els propósits que s'atribueixen a Alemanya. D'allá mai n'ha vingut una indicació, ni menys amb carácter de imposició.

Pera contrarrestar aqueixa feina de aixecar rezels contra Espanya, hem parlat amb el general Aldave, el qual ha sospés els passeigs militars y la compra de cavalls, pera que no s'interpretin malament aquests fets.

4,000 francesos a Chauia

Madrid, 18 abril. — Aquesta nit han celebrat una conferencia els senyors Canalejas y García Prieto, ocupantse de la qüestió del Marroc y de noticies rebudes, entre elles la de la sortida del port de Tolón d'un transport francés pera comensar la conducció de 4,000 soldats més a la regió de Chauia.

Noves de Ceuta

Ceuta, 18 abril. — El temporal ha amainat bastant.

Ahir ordená el general Alfau que fos enterrat un toro sacrificat clandestinament y venut pel moro que'l va robar.

La persona que va comprar el toro no fet entrega de l'import al veritable amo.

A la platja han aparegut algunes robes que's creu foren robades y abandonades després pels ladres.

Dins de pocs dies marxaran a Madrid alguns quefes y oficials d'enginyers amb llicencia.

Molt aviat comensaran a servir els nous correatges color avellana en lloc del negre que actualment usen les tropes.

Han sigut desembarcats molts arbres enviats de la península pera el sanejament de la població.

Preparatius militars

Granada, 18 abril. — Han marxat a Málaga els soldats del regiment de Córdova aquí concentrats.

Han quedat en peu de guerra 502 plasses del regiment de cavalleria de Vitoria en espera d'ordes.

Sevilla, 18 abril. — Han marxat a incorporarse als batallons de cassadors de Chiclana y Talavera 518 soldats, pera formar una divisió que marxará al Marroc.

Valencia, 18 abril. — Amb rumbo a Cartagena ha sarpat el creuer «Extremadura», que continuará cap a Cádiz a fi d'incorporarse a la esquadra.

La situació

Tánger, 18 abril. — Segons una carta de Fez, datada el dia 11, a la tarda, alguns contingents de Beni-Ourain, acampats a Dardebibag, intentaren, durant la nit del 10 al 11, saltar les muralles del palau pera robar armes y altres efectes que hi ha dipositats.

Els guardes els varen tirotejar, posantlos en dispersió.

Al cap de poca estona s'havia generalisat el foc de fusell.

Els Beni-Ourain, ajudats per contingents de Benimitir, varen atacar la capital, per la banda sud. La artilleria els va canonejar. Això va produir gran alarma.

La mehalla imperial del comandant Bremond va sortir el dia 12 del seu acantonament, al tenir noticia dels successos de Fez. Durant tota la jornada va esser hostilisada pels Cherardes.

El combat del dia 9, entre la mehalla imperial y els Cherardes y Benimitir, va comensar amb una escaramussa entre un centenar de Cherardes y una patrulla de cavalleria que havia anat a cercar forratge. La patrulla se va refugiar en una casa, defensantse allí fins que varen arribar reforsos, els quals varen batre als rebels, causantlos 11 morts y nombrosos ferits.

La patrulla imperial va tenir sis cavalls morts.

A causa d'aquest combat se va produir gran alarma en tota la regió, per creures que la mehalla hafidista intentava una marxa contra les fracciones no sotmeses.

La tribu de Ulet-Jamaa s'ha passat als Benimitir.

Se creu que així que la mehalla hagi abandonat aquell territori pendrá increment la revolta de les tribus, essent total allavors la incomunicació amb Fez.

Del combat del dia 9

Tánger, 18 abril. — Detalls del combat de la mehalla amb els rebels.

El dia 9 marxava la mehalla penosament a causa del fang.

Passá la nit a Estelfat.

Al sortir del poble vegeren alguns grupus de rebels, entre'ls quals se creu que hi figuraven els cherardes, que'ls tirotejaren.

Al principi prohibí el comandant Bremond que se'ls contestés; peró engrossaren els rebels y els varen atacar per tres punts.

La mehalla se resistí valerosament, animada pels instructors francesos.

Els varen rebutjar a canonades y al repetirse l'atac, la cavalleria de la mehalla y els tiradors indígenes decidiren el triomf dels imperials.

Els rebels fugiren a la desbandada, deixant nombrosos morts y ferits.

Soldats preparats

San Fernando, 18 abril. — El regiment d'infantería de marina está preparat pera marxar al Marroc al primer avís.

Ha fet diversos exercicis, presenciantlos una gran gentada. El general Ortega revistá les forses.

Arengá a les forses el tinent coronel senyor Dueñas.

El regiment se composa de mil plasses y realisará exercicis de desembarc en un vaixell de l'esquadra.

S'insisteix en que aquestes forses aniran a Larache.

El creuer «Carlos V» ha fet provisió de carbó y els demés vaixells ja s'han proveit y estan disposats a marxar desseguida que convingui.

Darreres impressions. La situació empitjora

Madrid, 18 abril. — Tota la tarde en els centres polítics ha circulat la noticia de que s'ha empitjorat la situació de Fez.

També asseguren persones que d'ordinari estan ben informades, que Fransa havia considerat arribat el moment d'adoptar les degudes mides pera protegir als europeus que se troben en imminent perill.

Posteriorment en el ministeri d'Estat s'ha confirmat la noticia de que Fransa envia quatre batallons pera reforsar la guarnició de Chauia.

L'embaixador francés ha sigut qui ha comunicat oficialment la noticia al Govern espanyol.

LES MURALLES DE CÁDIZ

Madrid, 18 abril. — Una comissió de l'Ajuntament de Cádiz, presidida pel senyor Laviña, ha visitat al ministre de la Guerra, demanantli que autorisi an aquell municipi pera procedir a l'enderrocament de les muralles que tanquen la ciutat per la «Puerta de Tierra».

EL MINISTRE PORTUGUÉS

Madrid, 18 abril. — Ha retornat a Lisboa el ministre d'Hisenda portugués Josep Relvas, després de conferenciar novament amb els senyors Canalejas y García Prieto sobre assumptes que afecten a ambdós países.

EL CONGRÉS DE DRET INTERNACIONAL

Madrid, 18 abril. — El Congrés de Dret Internacional ha continuat avuí les seves tasques, tractant dels aeroplans.

A la tarde se discutí el tema d'aplicació de les lleis de drets reials.

MITING CONJUNCIONISTA

Daimiel, 18 abril. — En mitg d'un gran entusiasme ha tingut lloc l'anunciat miting de Conjunció republicana-socialista.

Hi assistiren nombroses representacions de les comarques.

Discursejaren diversos oradors.

Resumí en Roderic Soriano.

Aludí a la darrera etapa parlamentaria y explicá la labor realisada per la minoria.

Després atacá durament al caciquisme y acabá dient que la Conjunció republicana-socialista continuaria amb més coratge que mai les seves propagandes.

Fou ovacionat.

ELS REMOLATXERS

Saragossa, 18 abril. — La Junta de defensa dels cultivadors de remolatxa han rebut un telegrama del senyor Canalejas participant que quan se reuneixin les Corts impulsará la derogació de la llei Osma, que no creu trobi grans obstacles a les Cambres.

La Conjunció republicana-socialista

Madrid, 18 abril. — En una de les seccions del Congrés s'ha reunit aquesta tarde la minoria de Conjunció republicana-socialista.

En dita reunió s'estudiá el borrador del manifest que en línies generals ha redactat el senyor Pérez Galdós y que, conforme varem dir, será dirigit al país.

Assistiren a la reunió els senyors Azcárate, Galdós, Pau Iglesias, Lamaña, Salvatella, Zulueta (Lluís de) y Nougués.

Madrid, 18 abril. — Ampliant la noticia de la reunió de la minoria conjuncionista, podem dir que'l manifest de la Conjunció, redactat pel senyor Pérez Galdós, compendrá diversos punts, essent el principal la petició de que les Corts reanusin les seves tasques pera tractar totes les questions polítiques pendents, com són: el projecte d'exaccions locals, la discusió del qual es indispensable pera arribar a la supressió de l'impost de consums; la reforma del codí de Justicia Militar, a fi d'arribar a la revisió del procés Ferrer; el servei militar obligatori, etcétera, etc.

En dit manifest, la Conjunció republicana-socialista ratificará el seu criteri completament oposat a tota aventura militar al Marroc.

S'anunciará amb tal motiu una activissima campanya de propaganda per provincies.

El primer miting que s'havia acordat celebrar a Valencia el dia 23 del mes que som, s'ha aplassat per una altra data que ja s'anunciará oportunament, perqué'l Frontó Central, únic lloc ont pot celebrarse l'acte, está compromés pera unes festes.

FOOT-BALL

San Sebastián, 18 abril. — Davant d'una nombrosíssima concorrencia jugaren en el camp de «foot-ball» els equips anglesos «Corintia» y «London».

El partit fou molt interessant.

El «Corintia» derrotá al «London» per set «goals» contra cap.

ELS ESTATS UNITS A MÉXIC

Washington, 17 abril.—Després d'una conferencia entre'l secretari de la Guerra y el quefe de l'Estat Major, el president Taft, pera accentuar més la notificació feta al Govern mexicá y als rebels, d'evitar qua's vol encontre prop de la frontera, ha donat orde de reforsar les tropes mobilisades en tota la llargaria del límit de México.

Els incidents d'aquests darrers dies se diu que han decidit al president Taft a enterarne al Parlament y a demanar una intervenció eventual a México. Pensa proposar ademés, que s'estableixi en tota la ratlla fronterissa, una zona neutral de 16 kilómetres d'ampla, a fi d'evitar tot conflicte entre les dues Repúbliques.

L'arribada de 34 mariners iankis a Sant Quintín, pera protegir els extrangers, es considerada com un comensament d'intervenció pera acabar amb l'estat de guerra a México y mantenir el principi de la doctrina de Monroe.

DESGRACIA

Ferrol, 18 abril. — A la grada ont se construeix el cuirassat «España», se desprengué un tauló de grans dimensions y caigué al cap de un aprenent anomenat Marcel Barces amb tan mala sort, que aquest quedá mort a l'acte.

LA PREMPSA DE MADRID

LA "GACETA,

Madrid, 18 abril.—La «Gaceta» publica:

Decret amb regles pera la provisió d'l càrreg de périt inspector de vaixells mercants.

Reglament definitiu pera la constitució y funcionament de la Junta Consultiva de la Direcció general de Navegació y Industria marítimes.

Nomenant a don Manuel Marqués y Puig vocal de la Juntad 'Aranzels y Valoracions.

Reial orde sobre categoria d'escrivans de Madrid y Barcelona, que ja varem publicar.

Reial orde dictant regles pera l'invalidació de notes desfavorables en els historials de les classes y guardes del cos de seguretat com conseqüencia de correctius que hagin sofert per faltes comeses en el servei.

"EL PAIS,

Diu en l'article de fons que en el Llibre Roig sobre la qüestió del Marroc, se veu clarament que cap compromís internacional ens portá a la campanya del Rif.

Censura al senyor Maura per la mala organisació de la campanya.

"EL LIBERAL,,

Titula l'article de fons «Se volvió la tortilla», y diu que en 24 hores s'ha efectuat en el teatre de la política una completa mutació.

Comenta les declaracions que feu ahir el senyor Canalejas sobre la tasca de les Corts y se felicita de que la reobertura del Parlament sigui propera y de que vagin a presentarse els projectes de llei d'Associacions, de consums y d'obres públiques.

"LA MAÑANA,,

Comenta els relats de la prempsa alemanya sobre la qüestió del Marroc.

Diu que també a Alemanya hi ha molts partidaris de la rectificació de l'Acta d'Algecires y de la celebració d'una nova conferencia.

Diu que devem posarnos al costat d'Alemanya en tot y per tot, doncs de lo contrari sofriríem un gran erro.

"EL IMPARCIAL,,

Parlant en l'article de fons de les tasques de les Corts, diu que'l proper período parlamentari será importantíssim, doncs se ventilará la virtualitat del lliberalisme y el seu pervindre com a element orgánic de Govern.

MOTÍ PER UN CASORI

La Palma, 18 abril. — Amb motiu de haverse convingut el casament d'un individu de 68 anys amb una agraciada noia de 18, el poble s'ha amotinat exteriorisant la seva indignació.

La guarda civil hi ha hagut d'intervenir.

L'arcalde ha demanat reforsos al governador, doncs la calma es sols aparent.

El poble está decidit a evitar que's porti a cap aquest casament.

EL COMTE DE ROMANONES

Huelva, 18 abril. — Ha arribat el comte de Romanones, essent rebut a l'estació per les autoritats, significades personalitats polítiques y diversos amics particulars.

El president del Congrés s'hostatja en el Govern Civil.

CONFERENCIA

Madrid, 18 abril. — El senyor Osma ha conferenciat aquesta tarde amb el quefe del Govern sobre l'exportació d'objectes artístics.

ADQUISICIÓ D'UN BARCO-CISTERNA

Madrid, 18 abril. — Pel ministeri de la Guerra s'ha resolt que s'adquireixi, per me-

---

tendencies naturals pera saberlo portar. Si baixa al carrer y corre y juga es perqué no hi pot fer més; una forsa interna irresistible, la mateixa forsa de la vida, l'empeny; es una necessitat de la seva creixensa física y mental. Es precís que'l noi jugui amb tota l'ánima quan es noi pera que després pugui treballar seriosament quan sigui home. Tot això no són més que llocs comuns de tots vosaltres coneguts. No obstant, no'ls tenim encara prou en compte en la práctica y cal anarlos repetint.

Peró'ls nois abandonats a sí mateixos, raramente juguen bé un jóc d'exercici que tingui solta. Els jócs moderns, els educatius, són cosa elaborada, suposen una organisació, unes lleis que cal complir, unes gerarquies que es precis respectar; y el noi, especialment el nostre noi llatí, no es pas de sí gaire obedient, ni respectuós, ni sumís a una disciplina, quan se li deixa l'espontaneitat. Y es aquí quan l'adult ha d'intervenir pera dirigir y regular les activitats d'esbarjo dels nois, usant de la seva experiencia y seny; emperó, procurant no moures mai d'un esperit joganer infantil. Entenc qué'l fi primordial de les associacions autónomes de nois a casa nostra deuria esser el cultiu del «joc organisat», com comensa ja a anomenársel. L'afició creixent que'ls nois catalans — quan menys els de Barcelona — van agafant al recentment importat «foot-ball», es indici de la fam de joc que tenen, especialment els nois ciutadans. Y'l «foot-ball» no es més que un, y no pas el més apropriat, d'una serie de jócs atlétics d'origen anglo-saxó admirablement adaptats als apetits d'acció dels nois. Aquí teniu el «basket-ball», un jóc higiénic y bell, que encara desconeixem a casa nostra.

Es precís ensenyar al nostre poble a gósar més de la vida fent que s'entregui a actes intensos d'esbarjo; es necessari infiltrarli hábits de jóc en ple aire lliure, fent que brandi més brassos y cames, que salti, que corri, que miri el cel, que vagi espitrerat en ple sol, que cridi crits de combat atlétic, que rigui joiosament amb rialla d'home sá. A copia d'esplai en exercicis físics l'anirem vigorisant, el moralisarem, el farem apte pera la vida moderna. El poble que sab jugar coralment es poble d'equilibrats. Les noves aficions de sports desplassaran y substituiran en ell aficions no tan dignes: els toros, el «género chico», el cinematógraf, el café, el jóc de diners, etc. Sols un fals misticisme que encara governa nostres costums, pot havernos fet mirar de reull el cultiu discret del cós y de la salut física; sols ell pot havernos portat a reprimir el jóc dels infants; sols ells pot havernos fet considerar el banyarse y l'anar nét com una mena de pecat, y l'esser flac y malaltís com una virtut. Que'l lema de nostra bandera sigui: «A la salvació de l'esperit per la salvació del cós.» El sport, l'instrument de nostra salut física, d'aristocrátic privilegi que ha vingut essent fins ara, n'hem de fer una de les conquestes de la democracia.

Posat a dir, deixeu n'esmenti una altra ventatja de carácter educatiu-social que'l noi pot obtenir dels jocs atlétics organisats, tals com el «foot-ball», el «base-ball», el «basket-ball», etc.; un fruit que fora un gran remei pera el nostre individualisme disolvent — el «sentit del treball de conjunt», lo que en llengua anglesa se'n diu «team-work». Apendrien les joves generacions catalanes entregades al sortp lo que nosaltres no hem pogut apendre, la «disciplina de l'anar plegats», la subjecció a un capitá que es el més fort y el més apte, el treballar pel triomf del conjunt — del «team» — efegant tot personalisme pertorbador. No es això volguer atribuir al joc una importancia educacional desmesurada. Potser millor que enlloc més, el carácter del noi reb forma en el joc, durant l'exercici d'aquesta passió absorbent que mai l'abandona y a la qual s'entrega amb les potencies francament obertes. Els preceptes, les regles y les ensenyanses formals del mestre y dels llibres poden no esser més que una adquisició intelectual , que si la memoria les olvida amb prou feines deixaran rastre en la conducta, en la vida obrant y, per tant, en la educació del noi. En cambi els actes externs y les actituts internes de subordinació, temeritat, alegria, temor, honestitat, ajuda al company, orgull, desprecí, agraiment y tantíssims altres que's van succeint a mida que'l noi va jugant, són experiencies vives y espontanies tacades de color emocional, y com a tals esdevenen possessió permanent del noi, noves malles en la cadena d'un hábit, partides que quedaran consignades en el «Debe» o en l'«Haber» de la educació del noi, que influiran en son carácter y manera d'esser. ¡Si'n té d'importancia el joc del noi! Fins m'atreviria a llensar l'heretgia de que té més importancia pera la educació del noi «com y en que juga» que «com y qué apren». ¡Si amb el joc solament pot reformarse una rassa sencera!

La majoria dels vostres ateneus y societats de cultura podrien tenir associacions autónomes de nois que cultivessin els jocs atlétics. En colles de vint o menys podrien anarsen formant de nois del vostre veinat, de fills dels vostres socis, de exalumnes de vostres escoles diurnes. Amb sols una mica de bona voluntat, y amb escás gasto, podrien habilitarse pera camps de joc, solars pera edificar dins de la ciutat que ara les herbes se'ls mengen; y aquests minyons que ara veiem jugant a «foot-ball» pels xamfrans dels carrers trobarien allí, constituits en associació autónoma, un lloc propri y abrigat.

Alguns dels qui escolteu teniu probablement intervenció en els municipis de Catalunya. Qui será prou hardit pera preocuparse del jóc atlétic dels veins del seu municipi y fer construir en son terme un pare de sports o jugador públic, amb un director apte, que pugui servir de model y exemple a tot Catalunya? Mes aquesta questió dels «playgrounds» o jugadors públics, encara que relacionada amb el tema d'aquest treball, requereix per sa importancia tractament especial apart.

Tornant a les associacions de nois, crec que'l segon en orde d'importancia dels fins que deuen perseguir, es el cultiu de les arts manuals preses com a afició; tals com la fusteria, els treballs en ferro, el modelatge, l'enquadernació, la cistelleria, etc. L'inclinació y gust pels jócs de moviment es en els nois una manifestació de l'instint natural d'activitat; el desitg, l'afició a construir o a destruir, a fer coses, són una altra fase del mateix instint. Donant satisfacció an aquest desitg natural de fer coses, el noi educa'ls dits, adquireix destresa manual, forma hábits impreuables de paciencia, de constancia, de justesa, de coordinació de materials y d'adequacia; y guanya al mateix temps perdurables coneixements. Totes aquestes consideracions, y altres encara, justifiquen l'introducció dels treballs manuals en les associacions de nois que estem projectant; treballs que no han de tenir de cap manera el carácter d'una obligació ó dever, sinó d'un esplai.

¿Costaria tant transformar una de les salles dels vostres ateneus en taller y equiparles amb eines y materials de fuster y de manyá — per exemple? El goig que procurarieu als minyons compensaria sobradament els vostres esforsos. ¿Qui de vosaltres ha oblidat les aficions de noi, els tráfecs amb serres, fustes, puntes y martells; les capses, les gables, els barcos, els molins de vent, les mil y una invencions que s'intentaveu? — Aquests nois que després de plegar del treball o de l'escola pujarien al vostre talleret, no s'estarien mentrestant pel carrer fentse malber, ni estarien escoltant com en una cantonada uns ganapies conten quentos obscens, ni foren element de desorde en ses cases. — En els treballs manuals, com en els jocs atlétics, es indispensable que'ls nois estiguin dirigits per una persona entesa en la materia y en el tracte dels nois; no han d'esser aquests tractats a tall d'aprenents. Si se'ls deixa sols, els nois no faran res de bo y potser alguna cosa de mal. Es precís no oblidar mai això; al noi se li han de seguir les inclinacions naturals — les bones; — peró en elles se l'ha de dirigir. Exactament lo mateix que s'ha de fer amb el poble. Tampoc els objectes que'ls nois executin han d'estar fets a la babalá. Deuen obeir a un sistema y a un método; han de seguir un orde de progressió de menor a major dificultat; de lo contrari, el noi se cansará aviat, se descoratjará y no's lograrà res d'ell. Mes tot això es auto-evident, y no cal insistir més en detalls.

Al noi li agrada jugar y li plan construir objectes. També sent gran interés per les plantes y animals, per la vida, per lo que al seu voltant se belluga, o cambia, o's transforma. Heusaquí una altra cosa que pot esser objecte d'ocupació agradable en les associacions autónomes de nois: L'estudi de la Naturalesa. Principalment si aquest estudi se sabía fer real, valentse d'observacions del natural, d'experiments amb plantes y animals y de les demostracions pertinents de física y química assequibles als nois. Les associacions que com a un fi d'esbarjo escullissin aquests estudis, deurien obtenir un jardinet pera poder cultivar plantes, dins o fora de la població; jardinet que faria ses delicies, sobretot si se li sabía donar carácter experimental. Als nois els hi interessen sempre'ls experiments; el veure qué passará, qué succeirá.

Hem dit que'l fi primordial de les associacions autónomes de nois deuria esser els jocs organisats. El treball manual, com a fill d una afi ió, s'ha esmentat com a segon motiu. La jardineria y els estudis práctics de la naturalesa acabem de donarlos com a tercer objecte. Un quart aspecte podrien presentar dites associacions: l'artístic y literari. Mentres en els tres primers no's fa res o molt poc encara a casa nostra, en aquest darrer podriem esmentar esforsos molt lloables. Són molts els orfeons de nois que s'han anat creant durant aquests darrers anys y no són tampoc escassos els quadros dramátics infantils. Per sentiment y per tradició les branques artístiques han tingut sempre conreuadors entusiastes entre nosaltres. Bo es que aixi sigui y segueixi essent; mes el lloc que senyalo a l'educació artística y literaria en aquesta enumeració de fins principals de les associacions de nois dona ja a entendre la valua relativa que'ls hi atribueixo respecte dels altres dos. Els exercicis de dibuix poden reclamar aquí un lloc, especialment si se'ls metodisa y si els guia una orientació francament realista. Els treballs manuals donen lloc a interessants problemes d'art que deuen esser resolts d'una manera racional. Els entreteniments literaris poden donar també molt de joc, partint sempre de lo que'l noi per naturalesa sent y estima.

A mida que'ls nois vagin creixent y fentse adolescents primer y després joves, els objectes de les associacions, si aquestes persisteixen, poden anarse transformant en armonia amb els cambis d'aficions dels seus membres. Mes en realitat, dignes y tot com són d'atenció, els joves no'ns deuen preocupar tant com els nois de dotze a divuit anys, ja que'ls joves se basten més a sí mateixos, són més independents de ses relacions y els seus gustos troben més fácilment satisfacció en coses ja instituides. El problema serio es amb els nois, fins ara abandonats del tot a sí mateixos y a la cega eventualitat.

D'una altra providencia a pendre en favor dels nois ens toca parlar, y es de la biblioteca circulant especial que les associacions de nois deuen tenir a la seva disposició. A mida que'l noi va madurant en experiencia y en tracte social — suposant que sab de lletra — sol desvetllarseli una gran set per les lectures de carácter históric y aventurer. Es la edat en que les noveles del tipo de les den Juli Verne l'entussiasmen de valent. Si no li venen a les mans llibres saludables com els d'aquest autor, el noi llegeix tot lo que pot que soliciti la seva atenció o curiositat — histories de detectives o llibres embrutidors que mai deuria haver obert. Les lecturas que voluntariament se fan en aquesta edat, tenen per lo general una influencia marcadissima en les orientacions de conducta que pendrá'l jove y en el carácter del futur home. Els ateneus o centres socials que s'emprenguin l'establiment de associacions de nois del tipo de que s'ha vingut parlant, deuen preocuparse seriosament de la formació d'aquestes biblioteques de llibres pera nois que responguin als seus gustos predilectes y que, no obstant, se mantinguin prudentment dins dels límits de la decencia. Aquests llibres es convenient que'l noi pugui emportarsels pera llegirlos amb tota llibertat a casa seva per un número limitat de dies. El bibliotecari d'una semblant biblioteca deu procurar, exercint de conceller amic, anar donant gradualment llibres al noi de gust més elevat, educantli d'aquesta manera el gust literari y el sentit comú sense que ni ell mateix se'n adongui. En una colecció ben seleccionada de llibres pot trobar'l noi un excelent complement de la seva educació, després que ha sortit de l'escola. No'm cal insistir més sobre aquest particular, doncs tothom ne capeix fácilment l'importancia.

IV

Fins aquí m'he vingut referint als nois. Els problemes educacionals de les noies semblen no ser tant aguts, com menor sembla també ser sa turbulencia d'instints, impulsos y passions. La llar atrau y interessa més a la noia que al noi y en ella hi troba aquell un cert repós y protecció agradables. Per altra part, pocs deuen ser els ateneus y societats que mantenen escoles y organismes educadors pera les noies. No obstant, no sé veure raó alguna per la qual les noies no puguin també associarse en forma semblant a la dels nois, si troben aficions comuns que les ajuntin y la garantia d'una directora que sápiga lo que's porta entre mans. Una excelent materia d'ocupació agradable pera una associació de noies podria constituirla la economia doméstica, amb estudis experimentals sobre alimentació, fisiologia, botánica, etc. El cas presentat al comensament de l'associació d'exalumnes de l'escola cubana, ofereix un bellíssim exemple de lo que pot ser una obra post-escolar d'educació femenina. Al mateix temps doná a entreveure lo que podria ser una associació de nois exalumnes. L'homogeneitat relativa d'una semblant agrupació representa un punt de superioritat sobre les associacions autónomes de nois com s'han vingut explicant, y si s'inspiren en els mateixos principis pedagógics y finalitats educatives d'aquestes, poden indubtablement resultar d'una major eficacia.

V

En línies generals penso haver deixat esbossada l'idea de les associacions autónomes de nois; entre vosaltres, terrer abonat, he tractat de llensar la llevor extrangera que jo voldria que grillés ben aviat a casa nostra y que produís fruits ben catalans. Podria seguir glosant y ampliant els conceptes ja emesos, mes prefereixo deixar l'esbós tal com m'ha sortit, pera que no perdi en forsa; y deixar pera aquells que hagin acullit mes paraules amb simpatia, que vagin elaborant per ells mateixos tot un plan complet.

Fem ara un resum dels punts capitals que cal retenir d'aquesta disertació.

a). El noi que ha sortit de l'escola pública y que prematurament ha entrat al treball, sent certes necessitats d'esbarjo y certes aficions manuals, indispensables unes y altres pera promoure sa creixensa normal física y mental. Aquestes naturals aficions y necessitats el porten a l'ambient desmoralisador de la via pública y a les males companyies; y encara aixis sols les satisfá de una manera imperfecta.

b) Se proposa la creació d'associacions autónomes de nois pera encaussar, dirigir y fomentar les activitats d'esbarjo propries de la edat. Cada associació de nois estaria formada per una colla limitada d'ells y podria tenir un o alguns dels seguents objectes:

1. El sport o joc atlétic organisat.
2. Els treballs manuals en fusteria, ferreteria, etc.
3. La jardineria y l'estudi d'observació directa y experimental de la naturalesa.
4. Les activitats artístiques y literaries, tals com la música, la comedia, etc.

c) Cada associació, ademés d'un president y d'una junta elegits pels membres, deuria posarse baix la direcció d'una persona adulta experta en el tracte suau dels nois y entesa en la materia que s'adoptés com a motiu d'esbarjo.

d) Els ateneus y centres de cultura pera adults podrien, sense gran esfors, preocuparse d'instituir les associacions autónomes de nois y de dispensalshi la protecció necessaria. Una sola institució de cultura podria amparar a algunes d'elles a la vegada.

e) A càrreg de l'institució amparadora de les associacions de nois, o bé mitjansant petites quotes fixes dels mateixos nois, deuria formarse una biblioteca especial circulant de llibres de lectura que'ls hi fossin agradables.

No tinc res més que dirvos aquest matí. Mon goig fora que en algun altre proper Congrés d'Ateneus de Catalunya, pogués algú reportar el funcionament d'associacions autónomes de nois, semblants en resultats a les molles que avui dia estan funcionant en aquella terra benhaurada en coses d'educació que's diu els Estats Units.

ELADI HOMS

14 abril 1911

di de subasta, un barco-cisterna, pera atendre al suministre d'aigua potable a diferents punts de la costa, dependents de la capitania general de Melilla.

DE PRESSUPOSTOS

Madrid, 18 abril. — Han comensat a arribar al ministeri d'Hisenda els projectes parcials de pressupost pera 1912.

Anit s'hi havien rebut el de la Presidencia del Consell y'l del Tribunal de Comptes.

ESTRENA

Madrid, 18 abril. — A Novetats s'estrenà anit el melodrama «Las buenas obras», dels catalans Rocabert y Guitart, música del mestre Bru.

Fou aplaudit.

Els autors sortiren diferentes vegades p Guerra han manifestat aquesta tarda que esla escena.

DESCARRILAMENT

Huelva, 18 abril. — El tren correu de les mines de Riotinto descarrilá a 11 kilómetres de l'estació de San Juan del Puerto.

La máquina y diversos vagons quedaren interceptant la línia general de Sevilla a Huelva.

Amb aquest motiu, arribá an aquesta capital el tren correu amb tres hores de retrás.

Han sortit diversos trens conduint brigades y material pera desembrassar la via.

Se sab que no han ocorregut desgracies.

Circulen diferentes versions sobre les causes del descarrilament.

EL PREU DE LA CARN

Madrid, 18 abril. — Els tinents d'arcalde s'han reunit, baix la presidencia del senyor Francos Rodríguez.

S'ha acordat empendre una activa, enérgica y rápida campanya d'inspecció a les carniceries, amb l'objecte d'averiguar, entre altres coses, quins industrials són els que han pujat tan important article y en quines condicions de pes s'expenen.

A tots els carnicers se'ls obligará a exhibir, en sos respectius establiments, una nota de preus, com prevenen les ordenanses municipals.

També han tractat els tinents d'arcalde de la questió del pa, y l'arcalde ha manifestat que aviat publicará un bándol relacionat amb l'assumpte.

EL REI A BURDEUS

Burdeus, 18 abril. — A les 3'5 de la tarde, amb el sudexprés, ha arribat el rei d'Espanya, essent saludat a l'estació pel secretari general de la Prefectura, el general Oudard y el cónsul espanyol.

Don Alfons ha rebut la visita del doctor Moure, qui l'ha trobat en excelent estat de salut.

Després ha sortit a passejar, en automóvil.

A la porta de l'hotel s'havien aplegat unes 300 persones, que han aplaudit y victorejat al monarca espanyol.

Al passar per Bayona l'ha complimentat M. Coggia, prefect dels Baixos Pirineus.

Aquest vespre, don Alfons ha convidat a sopar al restaurant ont posa, al senyor Quiñones de León, al marqués de Viana, al general Oudard, al cónsul d'Espanya y al doctor Moure.

DESGRACIES

Lisboa, 18 abril. — Al Tajo, davant de Jacavem, prop de Lisboa, ha naufragat una canoa, neganse cinc persones.

Bruxeles, 18 abril. — La Casa Comunal de Schaerberk, barriada de Bruxeles, monument de gran valor artístic, ha sigut destruida per un incendi.

S'han cremat nombrosos objectes d'art.

Han resultat greument ferits dos bombers.

LES DESGRACIES DE L'AVIACIÓ

Versailles, 18 abril. — El capitá Tarron, pilotant un aeroplá, ha caigut aquest matí prop de Villacomblay, morint a l'acte.

—L'aviador era quefe del Parc aeronáutic de Chalais Mendon.

L'aeroplá ha caigut desde una alsaria de 200 metres, quedant trossejat.

La mort de l'aviador ha estat instantania.

EL CARNET MILITAR

Madrid, 18 abril. — Al ministeri de la tan molt avensats els treballs de l'Estat Major Central sobre'l carnet militar.

Les idees fins ara predominants són: reducció de les tarifes de viatges pels militars a una quarta part, sense pagar l'impost del Tresor, y dret a transportar major quantitat d'equipatge que en la actualitat, establint pera aixó una escala gradual que variará segons la categoria y l'estat dels militars.

EL NOSTRE EMBAIXADOR

París, 18 abril. — L'embaixador d'Espanya ha passat la nit un xic agitat. La temperatura es de 37'4 y les pulsacions 68.

El malalt ha comensat a pendre aliments lleugers.

L'estat local del malalt es satisfactori.

EL BANC D'ESPANYA

Madrid, 18 abril. — Una comissió de Consellers del Banc d'Espanya, presidida pel senyor Cobian, ha visitat al ministre d'Hisenda pera parlarli d'assumptes que afecten a la marxa d'aquell establiment de crédit.

Com que'l senyor Rodrigáñez, quan jou governador del Banc anunciá el seu propósit de comprar a l'Estat dos milions en or dels que té dipositats en les seves caixes, pertenéixents a la renda de Duanes, en l'últim balans del Banc se consigna la quantitat necessaria pera la compra d'aquesta en or.

Els visitants ehpressaren al senyor Rodrigáñ ezel seu desitg d'eefctuar la operació indicada.

També parlaren del nou conveni que té de celebrar el Banc amb l'Estat, respecte de la quantitat que deu aquell percibir del Tresor per les operacions que realisa l'Agencia que existeix a París, dependent del ministeri d'Hisenda.

El senyor Rodrigáñez citá a la Comissió pera dem.l, a fi d'estudiar y resoldrer els distints assumptes tractats.

M. Fallières a Bizerta

Barcos extrangers.- Revista naval. Compliments diplomàtics. Banquet

Bizerta, 18 abril.—Ha arribat M. Fallieres, a bordo del cuirassat «Verité».

Els cuirassats «Patrie», «Liberté» y «Renan», han fondejat a les set del matí, a 800 metres de la divisió anglesa.

Els cuirassats «Justice», «Democratie» y «Suffren» han fondejat a igual distancia de la divisió italiana.

El creuer espanyol «Cataluña» está fondejat davant de l'estacionari «Henri IV».

El «Verité» ha fondejat a l'extrem, entre les dues línies formades pels navilis.

El Bey y el resident general han anat, a bordo del remolcador «Cyclope», a saludar a M. Fallieres, a bordo del «Verité».

Després de rebre al Bey, M. Fallieres ha rebut a bordo del «Verité» als almiralls extrangers que li han presentat els homenatges de les nacions que representen.

Seguidament, a bordo d'un contra-torpiller, el president ha passat la revista naval, comensant pels barcos-almiralls anglés, italiá y espanyol. Les dotacions han donat els «¡hurras!» d'ordenansa.

Després de la revista, M' Fallieres ha tornat la visita als almiralls extrangers, acompanyantlo el ministre de Marina M. Delcassé.

Les esquadres extrangeres han saludat al president de la República amb 21 canonades.

La pluja, que durava desde la matinada, ha parat en el moment de la revista naval.

M. Fallieres ha desembarcat a les deu del matí.

Seguidament ha dirigit telegrames als reis d'Anglaterra, Italia y Espanya, agraintlos la prova de simpatia que li han donat enviant divisions navals an aquestes aigues.

M. Fallieres ha concedit condecoracions als oficials de Marina extrangers. Al capitá de navili senyor Márquez l'ha nomenat oficial de la Llegió d'Honor.

M. Fallieres ha presidit un banquet de 310 coberts.

La sala estava adornada amb banderes franceses, angleses, espanyoles y italianes.

A la dreta de M. Fallieres hi seia'l comandant del creuer espanyol «Cataluña».

M. Fallires, al brindar, s'ha felicitat d'haver pogut saludar als soperbs navilis de les flotes de tres grans nacions amigues.

Ha elogiat els esforsos del protectorat y de les colonies extrangeres a Tunisia.

Ha alsat la copa en honor dels sobirans que ha enviat navilis a saludarlo en aigues de Bizerta, donant a Fransa una prova de alta simpatia, que Fransa aprecia tant més —ha dit—en quant aquests sobirans, al davant de les nacions que dirigeixen, treballen com nosaltres pel manteniment de la pau general y pel bé de l'humanitat.

ELS SOCIALISTES BELGUES

Bruxeles, 18 abril. — El Congrés nacionalista del partit socialista belga ha acordat pronunciarse a favor de la campanya en pro del sufragi universal y contra el projecte de reforma escolar del Govern.

Vandervelde ha defensat enérgicament la idea de la colaboració estreta dels socialistes amb els lliberals.

El partit socialista compta actualment amb 200,000 adherits, 199 cooperatives obreres de consum, que negocíen per valor de 43 milions, obtenint 4 milions de beneficis.

ESPECTACLES

PRINCIPAL (TEATRE CATALA). — Avui, dimecres, funció lírica a càrreg y a benefici de l'Associació pera'l socors mutus entre'ls Taverners de Barcelona: «L'alegria que passa»; «Els zin-calós» (Els gitanos); concert; rifa de quatre objectes; «La nit de l'amor». A les nou. — Demà, tarde, «La reina jova», obra d'èxit immens; triomf colossal del gran Guimerà.— Nit, Tertulia Catalanista: «Els hipócrites».— Divendres y dissapte: «La reina jova». — Despaig a comptaduría.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, tercera d'abonament, primer torn, primer cicle: «L'oro del Reno». A les nou.—Demà: «La Walkyria».—NOTA: El dijous quedarà tancat l'abonament de tardes.

TEATRE ROMEA. — Companyia dramàtica de l'actor Pere Codina. — Avui, dimecres, a tres quarts de nou: el drama de gran èxit en tres actes, de l'A. Muntañola,

L'EXMINISTRE

presentació esplèndida, dues decoracions den Ros y Güell; mobiliaris de la casa J. y J. Kohn, de Viena; aparells de llum de la casa P. Riera; l'impressió escènica en un acte, den Juli Vallmitjana,

EL CORB

decorat nou den Ros y Güell; l'enredo en un acte, «El rapte de la Sabina». — Dijous, tarde: «L'exministre», «El corb» y «La sospita». — Nit: «El pati blau», «El corb» y «L'oncle rector». — En la present setmana, «El ferrer de tall».—Pròximament, benefici Codina.—Se despatxa a comptaduría.

Teatre de Novetats

Companyia còmic-lírica, dirigida per Ricard Güell y Julià Vivas, de la que formen part les primeres tiples Julia Velasco y Pilar Martí. — Avui, dimecres, tarde, a les cinc, gran matinée: «El gaitero» y «Molinos de viento».—Nit, a les nou: «Molinos de viento» y

El príncipe amarillo

EXIT IMMENS

Demà, dijous, tarde, grandiós matinée de moda: «El príncipe amarillo». — Dissapte, benefici del mestre concertador Julià Vives.—En assaig, «Mari-Nieves», gran èxit a l'Apolo, de Madrid,

TEATRE TIVOLI

Companyia de sarsuela y opereta. — Dimecres, tarde, a les cinc: «El húsar de la guardia», «Cambios naturales», «Foyada la Bedonine» y cine. — Nit, a un quart de déu: «El barquillero», «Mayo florido», «Foyada la Bedonine» y «San Juan de Luz». Butaca amb entrada, 1'50 pessetes; entrada general, 50 cèntims. — Dijous, debut de l'atracció mondial «Fuentes luminosas».

TEATRE DE NOVETATS

Gran tournée artística de

Mlle. Cecile Sorel

amb el concurs de

Mr. Georges Grand

societaire de la Comedie Française.—Tres úniques representacions, 24, 25 y 26 de abril, amb les obres «L'Aventuriere», «La Recontre» y «Sapho».—Queda obert l'abonament en l'administració del teatre, de onze a una del matí, de quatre a sis de la tarde, y de nou a onze de la nit.

ELDORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Representacions extraordinaries de l'eminent artista FERRUCCIO GARAVAGLIA. — Avui, dimecres, dia de moda: «Un signore eccezionale», y el poema dramàtic en tres actes, «Tristano e Isolda». — Demà, dijous, no hi haurà funció pera donar descans al senyor Garavaglia.— Divendres: «Amleto».

TEATRE GRANVIA

Cinematògraf y companyia internacional de varietats.

Seccions contínues tarde y nit.

¡El millor espectacle de Barcelona!

Butaca de preferencia, 0'50; entrada general, 0'25.

¡Atraccions mai vistes a Barcelona!

TEATRE NOU

Avui dimecres, tarde, a les quatre, senzilla, 10 cèntims: el preciós sainet «El amo de la calle».—A les cinc, doble; 20 cèntims: primer, «El país de las hadas», reformat, presentació esplèndida; segon, «La reina de las tintas», triomf de la Montoro, Viñas y els 6 petits ministres.—Nit, a un quart de dèu, funció sencera; 30 cèntims. Programa magnífic: primer, «Huelga de criadas», gran «machicha» de les escombres; segon, «El país de las hadas», per la Montoro y un preciós ramillet d'hermoses tiples; tercer, èxit grandiós, «La loca fortuna», colossal presentació, decorat nou y esplèndit, vestuari riquíssim, preciós cant de les Mimoses y gran «pasacalle» de les espanyoles. — Divendres, estrena de la preciosa parodia de «La Corte de Faraón», «El pueblo del Peeón».—Se despatxa a comptaduría.

TEATRE APOLO

Avui, dimecres, a les nou; preus econòmics: l'entremes, dels Quintero «Amor a oscuras», y el nou drama en sis actes,

LA CORTESANA

(La novela de una vida)

en el qual lluiran dos models «juppe-culote» (falda-pantalón), les senyores Puchol y Guitart. — Demà, benefici Carnicero: «Mil duros y mi mujer» y «La hermana del carretero». — Dissapte, estrena del drama «El 93» (La revolución de Francia)

TEATRE COMIC. — Avui, dimecres, nit, a un quart de dèu, funció sencera a preus d'especial; entrada, 35 cèntims. Aconteixement teatral: primer, el major èxit conegut, «Molinos de viento»; segon, estrena a Barcelona de la sarsuela còmica en tres actes y dèu quadros, lletra dels senyors Paso y Abati, música dels mestres Vives y Giménez,

Los viajes de Gulliver

colossal presentació, dèu decoracions noves den Rafel García y Santiago Pulgar, magnífic panorama del país dels nanos, presentantse en el quadro dels liliputiencs un veritable exèrcit de 80 autòmates construits exprofés pera dita obra.—Demà, dijous, segona representació de «Los viajes de Gulliver».

FRONTÓ COMTAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissapte, tarde y nit.

GRAN ACONTEIXEMENT DEPORTIU

DIJOUS, DIA 20 ABRIL, cinc tarde

DIUMENGE, DIA 23 ABRIL, quatre tarde

NEW CRUSADERS de Londres

contra

FOOT-BALL CLUB «BARCELONA»

en el camp del «Barcelona», carrer Villarroel, xamflà Urgell.—Entrada general, UNA pesseta.

Concerts

Gran Café-Restaurant de Novetats

Concerts tots els dies pels professors Munner, Font, Tormo, Valls y Lambert.

ALCAZAR ESPAÑOL 7, Uaió, 7

Grancafé concert. — Restaurant de primer ordi

Avui, tarde y nit, reproducció de l'aplaudida sarsuela **LA BACANAL**

Gran troupe de varietats, en la que figuren les notables artistes

NIN-METT = D'ALILA = DALBERT = RIPERT

totes procedents dels principals músic-halls de París. ***Senyoretes Brazalema, Libertad, Conxita Pérez,*** del Kursaal de Madrid, y altres 35 aplaudides artistes espanyoles y extrangeres.

Gran Eden Concert

12, ASSALT, 12

Tots els dies, grans espectacles de varietées. Tarda, a 3/4 de 4. Nit, a a 3/4 de 10. Ent.ª lliure.

Music-hall LA BUENA SOMBRA 3 Ginjol, 3

Exit delirant de la nombrosa troupe franco-anglo-espanyola, en la qual figuren

Mlle. DEARLI-NET

F. Deville - Overlinda

Entrada, lliure — Butaques, gratis

Cinematògrafs

SALA MERCE

Noves varietats a les Grutes

Gran programa: «Dida seca», «Lliri místic», «L'assumpte del collar», «Actualitats número 26», y altres.

Gran Salón Dorè

Avui, dimars, hermós programa de pelícoles y atraccions.

THE REKLIES

anellistes de forsa de primer orde.

Jonh Olms and Miss Nelli

manipuladors sens rival en son genre.

Miss Paula Peters

amb sos animals ensinistrats gossos, os, mula, poney y monos.

Troupe Morandi

sis acròbates saltadors, sis, sens rival, sis saltadors, sis.

El 25, 25, 25, 25, 25, 25 .....

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dimecres, escullit programa. Gran èxit de l'interessant película

LOS MACABEOS

Un momento crítico

El pote de confitura

«Los buenos primos», «Crimen y castigo», «El lirio marchito», «Romanina», y altres de novetat.—Tots els dies películes d'estrena de les més acreditades marques del món.

CINEMATOGRAF BELIOGRAFF. — Rambla Mitg, 36 y 38. — Avui, últim dia de l'interessant película «Las tentaciones de la gran ciudad», tercera part de «La esclava blanca». Exit de «Los Macabeos».

CINE POPULAR.—Cera, núm. 51, junt a la Ronda Sant Pau. — Avui, el millor programa de Barcelona. 5 estrenes, 5: l'emocionant película, de la casa Edison,

Un momento crítico

«Juan el vagabundo», «Lea quiere patinar», «Corrida de la prensa», y altres; y per última vegada, «Las tentaciones de la gran ciudad».

CINE GRANVIA

Corts, 543 (entre Casanovas y Villarroel)

Tots els dies programa nou. Sessions desde dos quarts de cinc de la tarde a les dotze de la nit.

DIVERSIONS PARTICULARS

TERTULIA CATALANISTA.— Teatre Principal. Demà, dijous: quarta d'abonament: «Els hipócrites» (comedia, quatre actes).—Vales: Gili, Hospital, 16; Ingenio, Rauric, 6; Montllor, Baixada de la Presó, 8; y Pomar, Rambla de Catalunya, 110.—Durant els entreactes se renovarà l'abonament pera la prop-vinenta serie, darrera de la temporada, en la que se posaran en escena les obres: «La reina jova», «La reina vella», «La vida pel Czar», «El gran Aleix» (Puig y Ferrater), «La barcelonina» (Campmany y Giralt), «Dit y fet» (L. Escaler).

TEATRE ROMEA. — Pera la funció d'avui, se despatxen vales a la Sombrereria Gili, Hospital, 16, y a «El Ingenio», Rauric, 6.

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els dit vendres, boullaibaise. Dissaptes, menú correa-y vegetarià.

Botlletí comercial

18 d'abril de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'96	.....
— xec	27'50	.....	27'50
París, xec	8'60	.....	8'65
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	.....	0'30	.....

Efectes públics espanyols

	Oper.	Diner	Paper
Deute Inter. fí de mes (Juliol).	83'85	83'825	83'85
— — fí pròxim	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	88'50	.....	.....
— — — — B...	86'40	.....	.....
— — — — C...	85'90	.....	.....
— — — — D...	84'10	.....	.....
— — — — E...	.....	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— — — — G. H.	86'90	.....	.....
— Amort. fí de mes (Maig).	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	101'90	.....	.....
— — — — B...	101'80	.....	.....
— — — — C...	101'85	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	101'50	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— Amort. fí de mes (Juliol).	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	92'55	.....	.....
— — — — B...	.....	.....	.....
— — — — C...	.....	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	92'65	.....	.....
— — — dif. series.	92'65	.....	.....
Títols Deute Mun., 1903-4-5...	94'25	.....	.....
— — — 1906	93'85	93'75	94'00
— — — 1907	.....	93'75	94'00
— — Reforma 1908	92'35	92'25	92'50
— — Maig 1899 Ensxe.	94'50	.....	.....
— — Abril 1907, Ensxe.	.....	.....	.....
Emprèstit Diputació Prov.	.....	101'50	102'00
Port de Melilla y Xa'arinos	.....	105'00	106'00

Obligacions comptat

	Oper.	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior. Barcelona.	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar.	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia.	.....	97'00	97'50
— esp. Alm. Val. Tar.	96'35	96'35	96'50
— Osca a Fr.ª, alt. lín.	95'00	95'85	96'15
Mines Sant Joan Abadeses	.....	81'00	81'50
Tarragona a Barc. y Fransa	60'00	60'00	60'25
Madrid, Sarag. Alic., serie A.	105'25	105'50	105'50
— — — B.	.....	102'15	102'35
— — — C.	96'25	96'25	96'40
— — — D.	.....	.....	.....
Madrid a Barcelona, directes	.....	.....	.....
— — Reus a Roda.	.....	57'50	58'00
Alm. Val. y Tarrag., no adher.	63'25	63'25	63'35
— — adherides	79'35	79'25	79'50
Mad. Zam. Or. Vigo, em. 1880.	.....	43'00	43'25
— — — 1883.	.....	43'00	43'25
— — serie G y H.	.....	76'75	77'25
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo.	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco.	.....	.....	.....
Madrid, Cácer. Port., serie 1.ª.	.....	103'50	104'00
— — — 2.ª.	.....	103'50	104'00
— — — 3.ª.	.....	96'00	96'50
— tots els cent. impars.	.....	96'00	96'50
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	106'00	107'00
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	93'00	93'50
Companyia General Tramvies.	.....	96'25	96'75
— An. Tr. Bar. Ens. G.	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ext.	.....	94'50	95'00
— Barc. Elec. (oct.) c. p.	.....	104'50	105'00
— — (octubre).	95'75	95'25	95'75
Companyia Transatlántica	93'50	93'25	93'75
Canal d'Urgell	.....	81'50	82'00
Soc. Gen. Aigües Barc. (juliol).	.....	72'75	73'25
— — — (octubre).	.....	93'00	93'50
Comp. Gen. Tab. de Filipines.	.....	100'50	101'00
General Sucrera d'Espanya	79'50	.....	.....
Port de Barcelona, emp. 1905.	.....	.....	.....
— — — 1908.	.....	.....	.....
— — Circul. 1910.	.....	.....	.....
— — — 1911.	105'85	.....	.....
Port de Tarragona	.....	103'00	103'50
Foment Obres y Construc.	97'75	97'75	98'25
Comp. Cotxes y Automóbils	.....	97'75	98'25
Siemens Schuckert, Ind. Elec.	.....	98'00	98'50
Societat Valenciana Elec.	.....	103'25	103'50

Accions fí de mes

	Oper.	Diner	Paper
Banc Hispano Colonial	.....	.....	.....
— Prestams y Descomptes	.....	.....	.....
Catalana General de Crédit	62'50	61'25	62'50
Societat de Crédit Mercantil	.....	.....	.....
F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo.	20'25	20'15	20'20
— Nord d'Espanya	92'60	92'55	92'60
— Madrid a Sarag. y Alac.	97'85	97'90	97'95
Comp. Reial Canalisació Ebre.	.....	41'00	42'00
Ferrocarrils Andalusos	.....	.....	.....

BORSI Y CAMBIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÁ, *Rambla del Mitg, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior. fí de mes	83'92	83'95
Alacants, ídem	98'20	98'10
Nords, ídem	92'70	92'80
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....

Borsí de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fí de mes	83'92	83'92
Alacants, ídem	98'00	98'00
Nords, ídem	92'60	92'60
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	110'00

Cambis de moneda

Alfons	8'10	p. 100
Isabel	11'10	—
Unses	8'10	—
Or de quatre durus	7'60	—
Or de un y dos durus	6'10	—
Dollars	11'10	—
Lliures esterlines	27'23	ptes.
Francs	8'30	p. 100
Marcs	133'00	—

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 61.*

EL HAVRE, 18 *d'abril*

Café (good average)	Obre	Tanca
Maig	63'50	63'50
Juliol	63'75	63'75
Setembre	63'75	63'75
Desembre	63'25	63'00
Sostingut.		

NOVA-YORK, 18 *d'abril*

Café (Tipu núm. 7)	Obre	Tanca
Maig	.....	.....
Juliol	.....	.....
Setembre	.....	.....
Desembre	.....	.....

PARÍS, 18 *d'abril*

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Abril	35'62	35'62
4 Maig	36'00	35'87
4 Octubre	31'87	31'87
Sostingut.		

HAMBURG, 18 *d'abril*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Abril	10'09	.....
Maig	10'90	.....
Agost	11'02	.....
Octubre-Desembre	9'97	.....
Janer-Mars	10'10	.....
Sostingut.		

LONDRES, 18 *d'abril*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Maig	10/11	10/10 3/4
Agost	11/— 1/2	11/—
Sostingut.		

METALLS

LONDRES, 18 *d'abril*

Coure	54	5	"
Estany	188	5	"
Plom	13	2	6
Plata	" 24	11/16	

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. REGÁS.

Dia 18 d'abril

Els 100 kilos, fòra consums

Andalús	de 128'50 a 130'45	pessetes
Tortosa	de 147'50 a 160'75	—
Borges	de 150'00 a 159'50	—
Baix Aragó	de 169'50 a 200'00	—

Arribades pels molls y estacions en el dia d'ahir. Estació del Bogatell, 0,000 kilograms. — Estació de Vilanova, 0,000 íd. — Estació del Nord, 0,000 íd.

OLIS REFINATS

En caixes de 6 cantis de 4 litres

Regàs, extraverge	8'50	pessetes cada un
— superfí	7'50	— —
La Trompeta	6'50	— —

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 18 *d'abril*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 2.ª	3.ª	Tanca
Disponible	7'96	....	....	8'02	....
Abril	7'70	7'74	....	....	....
Abril-Maig	7'69	....	....	....	7'73
Miag-Juny	7'69	7'73	....	....	7'72
Juny-Juliol	7'65	....	....	7'73	7'72
Juliol-Agost	7'60	7'65	....	....	7'68
Agost-Setembre	7'38	7'43	....	7'64	7'64
Setembre-Octubre	7'03	....	....	....	7'41
Octubre-Novembre	6'87	6'90	....	....	7'03
Novembre-Desembre	6'82	....	....	6'89	6'87
Desembre-Janer	6'80	....	....	....	6'82
Janer-Febrer	6'80	....	....	....	6'80
Febrer-Mars	6'80	....	....	....	6'80

ALEXANDRIA, 18 *d'abril*

	Ant.-Obre	Avui-Obre
Juliol	18 29/32	19 1/16
Novembre	18 7/16	18 5/8

Excitat.

NOVA-YORK, 18 *d'abril*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 2.ª	Tanca
Disponible	14'85	.....	.....	.....
Maig	14'79	14'77	14'86	.....
Juliol	14'78	14'76	14'79	.....
Agost	14'49	14'43	.....	.....
Setembre	13'36	.....	.....	.....
Octubre	12'90	12'90	12'95	.....
Desembre	12'81	.....	.....	.....

Sostingut.

NOVA-ORLEANS, 18 *d'abril*

	Anterior Tanca	Avui Obre	Tanca
Disponible	14 5/8	.....	.....
Maig	14'75	Nom.	.....
Juliol	14'84	14'79	.....
Agost	14'41	.....	.....
Setembre	Nom.	.....	.....
Octubre	12'86	.....	.....
Desembre	12'81	.....	.....

Sostingut.

Arribades als ports dels Estats-Units: 21,000 balas en 4 dies, contra 50,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors Reials de Comes de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
N.-Orl.-Texas.	221 a 223	215 a 217	213 a 215
Altres ports	... a ...	214 a 216	212 a 214

Informació marítima

Moviment del port del dia 18 de abril

EMBARCACIONS ENTRADES

De Palma, vapor espanyol «Miramar», de 950 tonelades, capitá Pujol, amb càrrega general, 46 tripulants y 35 passatgers.

EMBARCACIONS DESPATXADES

Pera Sevilla y escales, vapor espanyol «Castilla», capità Jaén, amb càrrega general.

Pera Palamós, vapor francès «Saint Lere», capità Lunesle, amb càrrega general.

Pera Valencia, vapor espanyol «Martín Sáenz», capità Palacios, amb càrrega general.

Pera Mahó, vapor espanyol «Isla de Menorca», capità Guinart, amb càrrega general.

Pera Valencia, vapor austriac «Szent Laszló», capità Burich, amb càrrega general.

Pera Sant Feliu, vapor espanyol «Cabo Quejo», capità Echevarria, amb càrrega general.

Pera Alacant y escales, vapor espanyol «Alcira», capità Esquerdo, amb càrrega general.

Pera Sant Feliu, vapor espanyol «Játiva», capità Tonda, amb càrrega general.

Pera Gènova, vapor noruec «San Remo», capità J. L. Anne, amb càrrega general de trànzit.

Pera Ceta, vapor espanyol «Rioja», capità Mas, amb càrrega general.

Pera Cádiz, vapor espanyol «Alicante», capità Roquetas, amb lastre.

Pera Gijón y escales vapor espanyol «Carmen Roca», capità Cisa, amb lastre.

Pera Palma, vapor espanyol «Rey Jaime II», capità Terrasa, amb càrrega general.

Pera Gandia y escales, vapor espanyol «Vicente Salinas», capità Castellà, amb càrrega general.

OBSERVACIONS ATMOSFÉRIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat, anotà ahir els seguents datos:

Hores de observació	Barómetre nivell mar	Temperat.ª a l'ombra	Direcció del vent	Humitat relativa	Classe de núvols	Quantitat de núvols
8 m.	764'68	16'0	SSE	73	CK	0'4
4 t.	762'45	16'5	SSO	78	CKN	0'9

En les 24 hores	TEMPERATURA Màxima	Mínima	Velocitat del vent	Aigua evaporada	Pluja en mil.m.
	Sol 28'6	Omb. 9'3	152	2'82	—
	Omb. 19'3	Refl. 6'0			

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 tel.

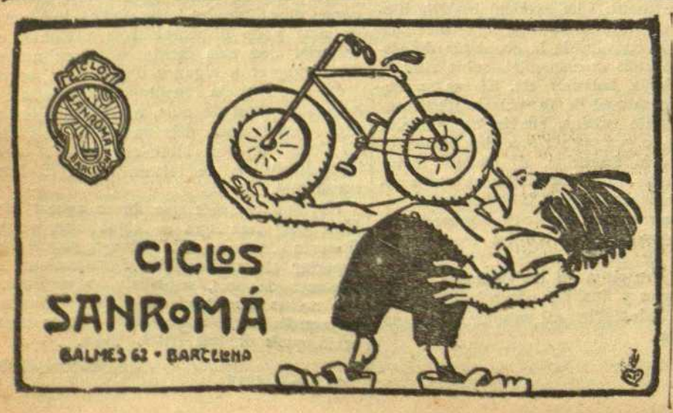

MARIN -- OPTIC

Gran assortit en gafes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 PESSETES. Lentes d'aigua cristall insuperable. Preus reduits. Se serveixen amb exactitut y rapidesa els encàrrega dels senyors metges y oculistes. — Se garantisen els objectes.

ARCS, 3 (JUNT A LA PLASSA NOVA

MOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.

Grans magatzems amb 12 portes. Mendizàbal, número 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres; proprietaris, industrials y comerciants, desde'l 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre genres, pianos, carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entressoll.

A Montserrat, COLONIA PUIG, gran restaurant, habitacions a la moderna. Saló especial pera bodes. Saló de festes amb el seu gran piano. Saló de lectura. Saló de billar y tresillo. Riques fonts, gran bosc de pins, etc., etc. Inauguració el 8 d'abril de 1911. En tots els trens que arriben a Montserrat s'hi trobará un servei especial d'automòbils pera trasladarse a la COLONIA PUIG, distant del Monastir 8 minuts, en auto. Pera tota classe de detalls, J. E. Puig, fotògraf. Pelayo, 30, principal.

JOSEP BOSCH Antiga casa en ESQUELES de dol y RECORDATORIS amb retrat o sense. **PI, 9.- ANUNCIS**

ESQUELES MORTUORIES

SE N'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES TRES DE LA MATINADA

LO INCREIBLE

Calsat pera senyor

Tot cosit, sistema AMERICÁ, el més acreditat per sa solidesa, al PREU ÚNIC de pessetes **10'50**

CARRER ESDUDELLERS, N.º 6 • (PROP LA RAMBLA

Sucursals: ***Ronda Sant Antoni, núm. 70 Salmerón, núm. 17 (Gracia)***